PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVIII Nr. 14 462 | Vineri 17 februarie 1989 | 6 PAGINI — 50 BANI

OBIECTIVE ȘI SARCINI PRIORITARE ÎN ECONOMIE

PLANUL – judicios fundamentat, exemplar îndeplinit!

Urmare a unui proces neîntrerupt de perfecționare, avînd la bază concepția consecvent revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, economia românească dispune în prezent de un sistem de organizare și conducere democratică, unic în felul său, ce îmbină conducerea unitară la nivel macroeconomic, pe baza planului național unic, cu răspunderea, autoconducerea și autofinanțarea la nivel microeconomic.

În acest cadru, un rol de maximă însemnătate revine activității de planificare care, bazîndu-se pe criterii științifice, este chemată să descopere și să pună în valoare toate resursele pentru dezvoltarea în ritm susținut a economiei naționale în ansamblu și a fiecărei unități în parte. Un plan judicios fundamentat la nivelul întreprinderii creează un cadru optim de mobilizare amplă a capacităților colectivului pentru îndeplinirea sarcinilor asumate și, totodată, asigură o bază temeinică pentru realizarea integrală a planului național unic. Tot așa cum un plan conținînd necorelări între sarcinile fizice, cele valorice și condițiile reale de înfăptuire atrage după sine o serie de neajunsuri în activitatea productivă.

Iată de ce acum, după ce a trecut o lună din acest an, ziarul „Scînteia" și-a propus ca, în cadrul unui sondaj realizat în unități economice din județul Vrancea, să urmărească modul cum este fundamentat planul și ce măsuri sînt adoptate pentru îndeplinirea lui.

Premise pentru rezultate bune

„În unitățile economice din județul nostru, activitatea de fundamentare a indicatorilor de plan pentru acest an a fost inițiată, practic, de la jumătatea anului trecut — aflăm de la tovarășul Alexandru Stanciu, secretar al comitetului județean de partid. În prezența comisiei teritoriale de planificare au fost organizate analize în fiecare unitate industrială, urmărindu-se o bună corelare a indicatorilor de plan valorici și fizici. Acolo unde au apărut neconcordanțe între capitole și indicatori au fost sesizate centralele și ministerele de resort, realizîndu-se o așezare corespunzătoare a planului, ținînd seama de posibilitățile reale ale unităților și în consens cu cerințele economiei naționale. În fiecare întreprindere, prin participarea directă a oamenilor muncii, au fost revăzute programele de perfecționare a organizării și modernizare a proceselor de producție, astfel încît să se asigure toate condițiile îndeplinirii planului. Aș dori să remarc faptul că, în finalul acțiunii, comitetul județean de partid a organizat dezbateri și analize cu factori de conducere din unități, pe grupe de ramuri, care au prilejuit descoperirea unor noi posibilități de extindere a colaborării și de întrajutorare, în scopul îndeplinirii exemplare a sarcinilor asumate".

Așadar, preocuparea constantă a colectivelor de oameni ai muncii, sprijinul activ acordat de organele locale de partid și de stat, de centrale și ministere au condus la o bună fundamentare și corelare a indicatorilor de plan pentru acest an. S-au evitat astfel de la bun început neconcordanțele dintre sarcinile fizice și cele valorice, dintre contractele de desfacere și cele de aprovizionare — care apăreau destul de frecvent în anii anteriori, în diferite unități economice. Se poate aprecia că, sub acest aspect, s-au tras învățămintele necesare din vechile erori, iar anul a debutat sub auspicii favorabile. Dar acesta constituie numai un început, ce trebuie continuat prin aplicarea întocmai a obiectivelor programelor de modernizare, prin asigurarea tuturor condițiilor tehnice și materiale stabilite pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor. Cum se acționează concret în acest sens? Iată întrebarea pe care am adresat-o mai multor factori de conducere din două dintre marile întreprinderi ale municipiului Focșani: Întreprinderea de vase emailate și Filatura de lînă pieptănată.

Inițiativa și-a spus cuvîntul

Se consideră, în general, că măsura cea mai bună a calității activității desfășurate de o întreprindere este dată de rezultatele la export, apreciere care este perfect valabilă și în cazul **Întreprinderii de vase emailate Focșani.** Construită, inițial, în ideea de a satisface numai piața internă, unitatea focșăneană a primit, apoi, de-a lungul anilor, tot mai multe comenzi de la parteneri din Franța, R.F.G., Libia și din alte țări. Calitatea ridicată a produselor, capacitatea de adaptare promptă la solicitări au condus la creșterea rapidă a încasărilor din export, astfel încît o parte a depășirii în 1988 a planului de producție-marfă vîndută și încasată și, implicit, de beneficii s-a datorat eficienței acestei activități. Rezultate foarte bune au fost dobîndite, deopotrivă, la ceilalți indicatori economico-financiari.

Discutăm cu economistul Ștefan Tudose, contabilul-șef al întreprinderii:

— Nu este o pledoarie de circumstanță: realmente faptul că an de an în acest cincinal indicatorii de plan au fost bine corelați, că am beneficiat de condiții tehnico-materiale adecvate, a permis colectivului nostru să se preocupe de îmbunătățirea calitativă a produselor, de ridicarea eficienței activității. Iată un exemplu concret: pînă nu de mult, cumpăram matrițele și S.D.V.-urile de la altă întreprindere din centrală. În acest mod însă asimilarea noilor produse dura foarte mult, iar costul era mai ridicat. De aceea, am constituit un nucleu de matrițerie-scălărie propriu, iar în prezent putem

Eugen RĂDULESCU
Dan DRĂGULESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Utilaje tehnologice livrate în avans

Organizîndu-și temeinic munca, aplicînd în producție tehnologii noi, de înaltă productivitate, în special la operațiile de sudură și montaj, oamenii muncii de la **Întreprinderea de utilaj chimic „Grivița roșie"** au executat, în perioada care a trecut din acest an, un număr însemnat de utilaje pentru industria chimică și petrochimică, precum și pentru export. Demn de subliniat este faptul că planul pe luna ianuarie și pe prima decadă din februarie a fost îndeplinit și chiar depășit la toți indicatorii cantitativi și calitativi, în condițiile economisirii unor cantități însemnate de metal, electrozi, energie electrică și combustibil. Așa cum ne-a precizat tovarășul Ioan Berciu, secretar adjunct al comitetului de partid din cadrul întreprinderii, rezultate remarcabile în întrecerea socialistă ce se desfășoară între secțiile de producție au obținut colectivele de la oțelărie, care au realizat peste plan mari cantități de oțeluri aliate, și de la secția cazangerie 3, unde se află în stadii avansate de execuție o gamă largă de utilaje tehnologice de mare complexitate tehnică, competitive pe plan mondial, cum sînt: răcitoarele cu aer, recipienții de propan și schimbătoarele de căldură. De remarcat că toate aceste succese au fost obținute ca urmare a aplicării măsurilor cuprinse în programele de modernizare, care au vizat în mod deosebit reducerea ciclurilor de fabricație a utilajelor tehnologice. **(Gheorghe Ioniță).**

Foto: S. Cristian

Organizarea și conducerea întreprinderii sub semnul perfecționării continue

În mod constant, în cuvîntările în care abordează probleme ale activității economice, tovarășul Nicolae Ceaușescu subliniază cerința înfăptuirii neabătute a programelor de dezvoltare intensivă, de perfecționare a organizării și modernizare a industriei și a celorlalte ramuri pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. Desigur, modernizarea unităților economice, pe ansamblu, este de neconceput fără utilizarea informaticii. În acest sens, Decretul Consiliului de Stat nr. 318/1986 privind perfecționarea organizării și modernizarea proceselor de producție, creșterea eficienței economice în toate sectoarele de activitate prevede în mod expres că în ceea ce privește îmbunătățirea organizării conducerii, a producției și a muncii, **o atenție deosebită trebuie acordată introducerii și extinderii prelucrării automate a datelor.** Așadar, în prezent, mai mult ca oricînd, introducerea și utilizarea informaticii nu este o acțiune facultativă, la libera alegere a unităților economice, ci o obligație cuprinsă în lege.

În același timp, cerințele modernizării impun din ce în ce mai mult ca **informatica să ocupe o poziție centrală în ansamblul metodelor, tehnicilor și mijloacelor moderne de conducere,** întrucît poate asigura, în cele mai bune condiții, informațiile și instrumentele necesare factorilor de conducere ai unităților economice în vederea exercitării principalelor lor atribute — previziune, organizare, coordonare, motivare, comandă, control. Aceasta însă cu condiția ca unitățile economice să fie astfel organizate și pregătite încît, în contextul actualului mecanism economico-financiar, al autogestiunii și autoconducerii, să poată beneficia din plin de avantajele folosirii tehnicii de calcul.

De altfel, și o reglementare mai veche, Decretul Consiliului de Stat nr. 499/1973 privind organizarea unitară a activității de informatică și unele măsuri pentru îmbunătățirea sistemelor de conducere economică, definește activitatea de informatică ca fiind „instrument al conducerii economice în toate domeniile de activitate, promovării progresului tehnic și științific al societății".

Dar să ne referim și la un alt aspect. Avînd în vedere că întotdeauna și în toate cazurile organizarea reprezintă cel mai important factor al utilizării eficiente a tuturor resurselor — tehnice, materiale, umane, financiare — problema de fond care se pune este **cum să organizăm utilizatorii informaticii și unitățile de informatică astfel încît informatica să fie folosită cît mai eficient în ampla acțiune de modernizare.**

Cum poate spori aportul informaticii la modernizarea producției?

De la bun început trebuie subliniat că a proceda la modernizarea conducerii întreprinderilor exclusiv pe baza informaticii poate fi foarte costisitor și chiar dăunător dacă nu se are în vedere, mai întîi de toate, perfecționarea organizării întreprinderii, a structurii sale de organizare: întotdeauna **organizarea ar trebui să preceadă informatica, iar informatica să slujească organizarea.** Prioritatea în timp ce ar trebui să fie acordată perfecționării conducerii, organizării utilizatorului de informații este necesară deoarece sistemul de conducere stabilește cerințele sistemului informațional-informatic, îi trasează și corectează traiectoria, îi urmărește și folosește rezultatele. Punerea în discuție în coloanele ziarului „Scînteia" a temei privind aportul informaticii la modernizarea producției, acum, cînd în linii mari s-au finalizat multe din perfecționările posibile ale organizării producției și a muncii, este prin urmare nu numai necesară, dar și bine venită.

În același timp trebuie spus că în domeniul organizării conducerii în programele de modernizare s-au adoptat în general foarte puține măsuri care să faciliteze introducerea și extinderea prelucrării automate a datelor sau s-a ignorat total această problemă. De aceea ne propunem să o aducem în continuare în atenție.

În țara noastră, bazele actualelor structuri de organizare ale întreprinderilor au fost puse prin Decretul Consiliului de Stat nr. 162/1973, iar bazele activităților de informatică — imediat după aceea, prin Decretul Consiliului de Stat nr. 499/1973, la care ne-am referit, precum și prin conținutul-cadru al unei instrucțiuni de sistem informatic complet pentru întreprinderi și centrale industriale. Din compararea acestora rezultă că: în vreme ce structura—cadru de organizare a întreprinderii răspunde la structurarea pe cinci funcțiuni (cercetare-dezvoltare, producție, comercial, financiar-contabil și personal) și cuprinde, ca subsisteme, structura de producție (secții, ateliere, formații de muncă etc.), cea de concepție (ateliere de proiectare) și cea funcțională (diferite servicii și birouri), structura de organizare a sistemului informatic pentru conducere (la nivelul întreprinderii) se referă la șase subsisteme: planificarea tehnico-economi-

Prof. univ. I. DUMBRAVĂ

(Continuare în pag. a V-a)

TEORIA ȘI PRACTICA REVOLUȚIONARĂ ÎN CONCEPȚIA ȘTIINȚIFICĂ A PARTIDULUI A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Prin noua revoluție agrară, spre un puternic avînt al agriculturii socialiste

În procesul complex de edificare a construcției socialiste din țara noastră un loc central l-a ocupat, îl ocupă în prezent și-l va ocupa, în continuare, revoluția agrară. Inițiată, organizată și condusă de partid, revoluția agrară — **necesitate obiectivă** a dezvoltării economico-sociale — a fost concepută ca **parte componentă, inseparabilă și indestructibilă a revoluției și construcției socialiste,** de ansamblu, a întregii economii. Înfăptuită pe etape, în mod organizat și în ritmuri normale de desfășurare, ea s-a caracterizat printr-o **diversitate de forme, modalități și căi concrete de realizare,** în funcție de condițiile specifice și realitățile concrete din agricultura țării, de tradițiile și experiența proprie acumulată în decursul anilor. O astfel de trăsătură definitorie a revoluției agrare din țara noastră i-a imprimat, de la început, un caracter de **originalitate** și creativitate.

Revoluția agrară din România s-a caracterizat în toate etapele ei de desfășurare prin **continuitatea** acțiunilor de transformare socialistă a economiei agricole, prin caracterul **progresiv** al acestor acțiuni politice, economice și sociale. Etapele distincte ale revoluției agrare din țara noastră au avut fiecare un loc și un rol bine determinat, evidențiate cu o deosebită claritate în documentele programatice ale partidului. Astfel, prin **înfăptuirea reformei agrare, cu un profund caracter democratic, din 1945 — prima revoluție agrară din România** — s-a lichidat proprietatea marilor latifundiari desființîndu-se pentru totdeauna exploatarea de veacuri a țărănimii; s-a lărgit și dezvoltat mica producție de mărfuri ca urmare a împroprietăririi țăranilor fără pămînt și cu pămînt puțin, modificîndu-se radical structura socială de proprietate în agricultură, s-au constituit primele unități agricole de stat pe o parte din pămînturile exproprietate, unități ce aveau marea misiune de a demonstra superioritatea marii agriculturi socialiste; s-a închegat și consolidat alianța muncitorească-țărănească — temelia de nezdruncinat a orînduirii noastre socialiste.

Cea de-a doua revoluție agrară din România, care s-a impus ca o necesitate obiectivă a intensificării și modernizării producției agricole și ca o condiție esențială, hotărîtoare, pentru progresul economic și social al țării pe drumul construcției socialiste, a constituit-o **socializarea agriculturii** și înfăptuirea, în acest cadru, a **cooperativizării** gospodăriilor țărănești. Această revoluție — cea mai amplă și profundă din istoria milenară a satului românesc — a avut multiple semnificații politice, economice, organizatorice și sociale, atît pentru dezvoltarea agriculturii, cît și pentru progresul general al țării, pentru grandioasa operă de construire a socialismului. Desfășurată și condusă de către partid, într-o perioadă de aproape 14 ani, socializarea agriculturii, încheiată cu succes în aprilie 1962, a consfințit victoria deplină și definitivă a socialismului în patria noastră, conducînd astfel la făurirea economiei socialiste unitare în întreaga țară. În același timp, socializarea agriculturii a creat premisele organizatorice, economice și sociale necesare rezolvării definitive a problemei agrare în România, a asigurat condițiile făuririi unei economii agricole intensive, moderne, de mare productivitate și cu o ridicată eficiență economică, organizată pe baza celor mai avansate cuceriri ale științei și tehnicii.

Subliniind inalta semnificație politică, economică și socială a transformării socialiste a agriculturii (declanșată cu 40 de ani în urmă), pentru progresul general al țării și pentru dezvoltarea agriculturii pe calea intensificării, modernizării și asigurării unei înalte eficiențe economice, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, arăta: **„Aceasta a marcat victoria deplină a revoluției agrare socialiste, a organizării agriculturii românești pe baze socialiste de stat și cooperatiste, deschizînd totodată calea trecerii într-o etapă nouă superioară de soluționare a problemelor agrare, a asigurării unui progres rapid al producției agricole și ridicării nivelului de trai al țărănimii. Această măreață victorie a marcat crearea economiei socialiste unitare, triumful relațiilor noi, atît la orașe, cît și la sate, izbînda definitivă a socialismului în România, în toate sectoarele de activitate".**

Pornind de la teza fundamentată științific și formulată cu claritate în documentele programatice ale P.C.R. potrivit căreia transformarea socialistă a agriculturii nu rezolvă de la sine problema agrară, în sensul realizării unei economii agricole moderne — ramură de bază a economiei naționale, cu rol hotărîtor în creșterea nivelului de trai al întregului nostru popor — în perioada care a urmat încheierii procesului de socializare a agriculturii și cu deosebire după **Congresul al IX-lea** al partidului au fost inițiate și întreprinse importante măsuri și acțiuni tehnice, organizatorice, economice și sociale menite să asigure dezvoltarea și consolidarea economico-organizatorică a unităților agricole de stat și cooperatiste. Ca urmare, rezultatele obținute în dezvoltarea agriculturii au cunoscut o **evoluție continuu ascendentă,** marcînd o creștere substanțială a contribuției agriculturii la dezvoltarea de ansamblu a economiei naționale, la progresul general, economic și social al țării, la ridicarea nivelului de trai al țărănimii și a gradului de civilizație socialistă a satelor și comunelor noastre.

Pornind de la aceste realități se apreciind că rezultatele obținute, deși în creștere continuă de la o etapă la alta, nu reflectă potențialul real al agriculturii noastre socialiste și nici eforturile pe care partidul și statul le-au făcut pentru dezvoltarea unităților de producție, Congresul al XII-lea al P.C.R. a subliniat necesitatea trecerii la **înfăptuirea unei noi și profunde revoluții agrare, a treia revoluție agrară din România.** Secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a fundamentat științific conceptul, obiectivele și direcțiile de acțiune pentru înfăptuirea noii revoluții agrare. Fiind considerată de partid ca un proces complex, de durată — tehnic, organizatoric, economic, social și educativ —, noua revoluție agrară cuprinde, într-un tot unitar, toate sectoarele și domeniile de activitate din agricultură. Sintetizînd obiectivele concrete ale noii revoluții agrare, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că **„Ne propunem, de fapt, să realizăm o adevărată revoluție agrară în ceea ce privește producția, productivitatea muncii, nivelul tehnic, eficiența economică, activitatea socială generală din satele noastre".** În privința direcțiilor de acțiune pentru înfăptuirea obiectivelor noii revoluții agrare, a acestea au în vedere întreprinderea unor ample măsuri și acțiuni de ordin cantitativ, dar mai ales calitativ atît în domeniul forțelor și relațiilor de producție, cît și în domeniul educației maselor, în sfera gîndirii și conștiinței sociale a acestora. Prin definirea conceptului de nouă revoluție agrară și stabilirea cu claritate a obiectivelor și direcțiilor de acțiune pentru înfăptuirea acestui proces s-a urmărit să se asigure un puternic avînt în dezvoltarea și creșterea economică a tuturor domeniilor și sectoarelor de activitate din agricultură. Realizările obținute în această direcție, în cei aproape 10 ani care s-au scurs de la declanșarea noii revoluții agrare, sînt mai mult decît edificatoare. Astfel, **investițiile acordate agriculturii, ca factor determinant al progresului tehnico-științific, sînt numai în actualul cincinal de 5 ori mai mari, față de cele realizate în perioada 1961—1965.** Prin orientarea și gospodărirea judicioasă a acestor importante fonduri de investiții s-a realizat un număr impresionant de obiective agroindustriale, care, puse în funcțiune, au contribuit la sporirea substanțială a randamentelor productivității muncii și eficienței economice. În această privință se

Prof. univ. Sabin NICA

(Continuare în pag. a V-a)

DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII
● reportaje ● însemnări ●

În amfiteatrul energiei, la Ostrovu Mare

La Porțile de Fier II...

Cele 8 turbine din centrala românească nu odihnesc o clipă. În camera de comandă aparate sofisticate în permanență iau pulsul fluviului și calculează cu precizie, totodată, energia dirijată în sistemul energetic național. Vuietul fostului șantier pare că s-a stins. O dată cu terminarea impunătorului obiectiv industrial de pe acest meleag și cu intrarea lui în funcțiune, marea majoritate a constructorilor s-a îndreptat către alte șantiere ale țării. Și totuși, la Ostrovu Mare 8 000 dintre ei au grijă ca luminile șantierului să rămînă mereu aprinse. Pentru că ei, meditînd, calculînd, proiectînd și reproiectînd, au socotit că fluviul mai are încă de achitat însemnate datorii energetice. Iată, succint, despre ce este vorba. Acolo, la Tigănași, pe brațul mic al Dunării, fluviul curge prin cele șapte cîmpuri deversoare ale barajului. Doar la ciția metri, în partea dreaptă a barajului s-a creat, de cîteva luni, un mare amfiteatru, ca să-l numim așa. E locul unde se va ridica o nouă hidrocentrală. E adevărat, ceva mai mică. Aici vor fi instalate numai două turbine cu bulb, de cîte 27 MW fiecare. Viitoarea casă a turbinelor a prins deja contur. „Nu este o construcție chiar ușoară, cum s-ar putea crede — ne spune inginerul Pavel Misaros, director al Antreprizei de construcții hidroenergetice, omul care, încă de la primul țăruș, a coordonat și coordonează toate lucrările construcției de la Porțile de Fier II. Date fiind infiltrațiile de apă în acest perimetru, la turnarea fundațiilor am găsit soluții tehnice care, fie-ne scuzată lipsa de modestie, au fost aplicate aici în premieră. S-a cerut, firește, un efort deosebit de gîndire. Avem însă experiența atîtor încercări, atîtor confruntări cu numeroasele probleme dificile pe care le-a impus marea construcție pînă în această etapă. În felul acesta, atît ritmul de săpare a fundațiilor, cît și cel de turnare a betoanelor au fost conform graficelor pe care ni le-am stabilit. De acum — cînd am depășit, cum se zice, faza cea mai grea — la toate punctele de lucru lupta se dă pentru a mări, cît mai mult, avansul față de termenele care sînt riguros fundamentate și încadrate în perioada de timp precis delimitată, pe zile și luni".

Și în vreme ce străbatem șoseaua largă, solid construită, ce duce spre acest punct fierbinte, inginerul Pavel Misaroș ne vorbește despre dimensiunile acestei lucrări. „Noua centrală electrică de la Tigănași impune — zice dumnealui — un considerabil volum de lucrări: peste 165 000 metri cubi betoane, 1,5 milioane metri cubi excavații, 210 000 metri cubi umpluturi între baraj și noua centrală electrică și între centrală și malul drept, peste 400 000 metri cubi dragaje, 3 200 tone armături din oțel-beton, 24 000 metri pătrați cofraje metalice. Mai sînt — se înțelege — și alte lucrări de înaltă complexitate tehnică, pe care cifrele amintite nu le cuprind".

Pe șantierul centralei electrice de pe brațul mic al Dunării

Un alt constructor, vechi cunoștință a noastră, despre care am vorbit, la vremea potrivită, în reportajele consacrate marii hidrocentrale de la Ostrovu Mare, este inginerul Emil Timofti. El este omul care a condus direct — pînă în cele mai mici detalii — construcția centralei electrice principale, în care produc acum cele 8 turbine. La fiecare etapă de execuție, pînă s-au încheiat finisajele interioare și exterioare ale acestui impresionant colos, calificativul a fost același: excepțional. Așa ne explicăm faptul că tot inginerului Emil Timofti i s-a încredințat răspunderea să se ocupe de noua construcție de la Tigănași. Nu-și admite și nu admite nimănui nici o abatere de la disciplina muncii. „Dacă ești exigent față de munca unui constructor, asta nu înseamnă altceva decît că ai un respect deosebit pentru acest om — dă cuvenita replică inginerul Timofti. Ne întrebați cum stăm pînă acum? Noi zicem că bine. Am și pus în operă 97 000 metri cubi betoane. Am realizat peste 1,1 milioane metri cubi excavații, 15 000 metri cubi umpluturi, 150 000 metri cubi dragaje. Sîntem în anul de vîrf, cînd trebuie să realizăm cea mai mare parte din volumul de lucrări prevăzut la noua centrală electrică. Peste puțin timp vom preda montorilor primele faze".

În ce ritm muncesc constructorii? Ne ducem la fața locului să ne convingem. Cum timpul încă permite, la lucrările de betonare s-au organizat două schimburi. Inginerul

Virgiliu TĂTARU

(Continuare în pag. a II-a)

DOLJ: Apartamente moderne pentru oamenii muncii

Asemenea tuturor zonelor țării, și în județul Dolj s-a construit și se construiește mult și durabil. Astfel, numai în perioada ce a trecut din acest cincinal, în municipiul Craiova, în orașele Filiași, Calafat, Băilești și Segarcea, precum și într-o serie de comune, viitoare centre agroindustriale, s-au dat în folosință 9 258 apartamente. Acestora li se vor adăuga alte peste 4 000 apartamente ce urmează să fie construite în acest an, din care aproape 1 000 în mediul rural.

— Ilustrativ pentru amploarea fără precedent ce a luat-o construcția de case noi este faptul că, în acești ani, numai în municipiul Craiova s-au construit și dezvoltat cartiere moderne, înzestrate cu unități social-culturale, de prestări servicii, cu toate utilitățile edilitar-gospodărești necesare — ne spune tovarășul Ion Voiculescu, primarul municipiului Craiova. **(Nicolae Băbălău).**

Stilul și metodele de muncă ale organelor și organizațiilor de partid — într-un proces continuu de perfecționare

ȚI DORI SĂ PARTICIPAȚI LA UN ASEMENEA SCHIMB DE EXPERIENȚĂ ?

Ideea de a se iniția sondaje pri- stilul de muncă al organizați- și organelor de partid e bine ită și ca ne prilejuiește nouă, etarilor de partid — ne scrie un unist care îndeplinește o asemeinvestituri — posibilitatea reării, și pe această cale, a unui util mb de experiență, atît de necepentru a ne perfecționa continuu vitatea, în spiritul orientărilor și nțelor formulate de secretarul eral al partidului în magistrala unere din noiembrie 1988.

ndeplinesc de mai mulți ani mundo secretar al unui comitet de tid și mărturisesc că nu de mulori mi-a fost dat să particip la imburi de experiență orientate, lusiv, pe probleme ale perfecțio- **metodelor de muncă, ale creș- eficienței lor.** Oare nu pot fi dite mai multe teme care să răsdă mai bine, mai direct și atei cerințe atît de importante tra muncă noastră ?".

pinia cititorului nostru nu ne-a indiferentă. Pornind de la preca beneficiari ai unor asemeschimburi de experiență, conrate perfecționării metodelor de ncă, ar dori să fie cît mai mulți retari de birouri de organizații și itete de partid, ne-am propus să lizăm un sondaj pe această temă. n am procedat ? Am adresat mai lor secretari de partid următoarea întrebare-invitație : **„Dacă ne s-ar organiza un schimb de eriență, care apreciați că ar fi, în mentul de față, tema cea mai rtună pentru perfecționarea stiui dv. de muncă".**

i iată răspunsurile primite :

Ilaria Andrei, secretar adjunct probleme organizatorice al comiului de partid din cadrul **Centrului electric București-Sud :** „Sinîncă la începutul anului, elaborat de mult planuride muncă pentru primul trimestru. Dar cred că ar fi binevenit un schimb de experiență — at pe efectuarea unui studiu aora modului în care s-a făcut fundamentarea acestora — în legătură importanța planificării și organiii muncii pentru perfecționarea ivității noastre. În dezbaterea acestei teme ar putea fi aduse, spre aliză, atît planurile de muncă mofundamentate temeinic, cît și nurile nefundamentate. Acest dia- „pe viu" între știință și impro- ație — ca să mă exprim așa — produce un interes sporit pentru nă din partea participanților și ar era și o eficiență certă".

Nicolae Munteanu, secretarul comiului de partid de la **Întreprinderea de mașini-unelte pentru prelucrat prin așchiere și forjare Tg. Jiu.** „În Statutul partidului sînt înscrise două prevederi deosebit de importante pentru creșterea răspunderii comunistului în muncă, pentru întărirea vieții de organizație și a democrației interne de partid. Ele sînt prevederi relativ noi, originale și creatoare, în consens cu procesul de afirmare mai puternică a rolului politic conducător al organizațiilor de partid. Mă refer la normele statutare privind desfășurarea periodică de discuții individuale cu membrii de partid și prezentarea de către aceștia de rapoarte personale de activitate în fața organizației sau organului din care fac parte. Care sînt cele mai bune experiențe în organizarea și desfășurarea acestor forme politico-organizatorice, cu un conținut atît de direct implicat în perfecționarea stilului de muncă și al organizației de partid și al comunistului ? Studierea și generalizarea acestora, atît în cadrul instructajelor, al unor schimburi de experiență, cît și prin presa de partid, ne-ar fi de un real folos".

Ion Popescu, secretarul comitetului de partid de la **Întreprinderea nr. 2 Brașov :** „Ni s-a cerut și ni se cere să apelăm permanent, în rezolvarea problemelor cu care ne confruntăm, la aportul activului de partid propriu. În toate întrunirile se repetă acest lucru, noi însine sîntem conștienți de necesitatea lui, — în fond cum ar putea un organ de partid să îndeplinească sarcinile ce-i revin dacă n-ar apela la activul său, la cele mai bune forțe ale comuniștilor ? — dar nevoia unui schimb de experiență pe această temă, menit să cristalizeze cele mai bune metode de lucru, să definească mai clar raportul între „consultare și antrenare", să definească elementele unui stil de muncă nou, eficient, cu activul de partid, o resimțim din plin. Inițierea unui asemenea schimb de experiență acum, cînd ne aflăm încă la începutul de an — atît în municipiul Brașov, dar nu numai aici — s-ar dovedi de o mare utilitate".

Eufrosina Bălașu, secretar al comitetului de partid de la **Combinatul pentru produse sodice Govora :** „Mi-ați pus o întrebare care mă frămîntă de mult. Schimbul de experiență la care aș dori să particip neîntîrziat ar fi acesta : „Cum acționează, cum trebuie să acționeze organizațiile de partid pentru înfăptuirea programelor prioritare ale unităților economice ?". Simpla enumerare a unora dintre aceste programe — referitoare la modernizarea producției, creșterea productivității muncii, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al producției, încadrarea în consumurile normate și cheltuielile materiale, promovarea mai activă a exportului — arată cît de importantă ar fi generalizarea celor mai bune experiențe prin care organizațiile de partid acționează în acest domeniu. Pentru că, în prezent, în abordarea acestor programe au loc suprapuneri de preocupări, paralelisme și, evident, o insuficientă finalizare a acestora".

Bujor Vătășoiu, secretar al Comitetului de partid al **sectorului 5, din Capitală :** „Sîntem preocupați, în ultimul timp, să asigurăm o mai bună colaborare între specialiștii din cercetare și cei din producție, între organizațiile de partid din aceste domenii. O preocupare izvorîtă din două realități. Pe de o parte, pentru că pe teritoriul sectorului nostru își desfășoară activitatea 11 institute de cercetare, pe de alta, pentru că nu e posibil — așa cum pe bună dreptate subliniază secretarul general al partidului — să asigurăm promovarea cuceririlor noii revoluții tehnico-științifice fără aportul hotărîtor al cunoscătorilor și creatorilor acestor cuceriri. Noi ne-am propus să inițiem, bilunar, un dialog între directorii și secretarii de partid din cercetare și producție. Am fi interesați să cunoaștem ce alte experiențe există, în Capitală sau în țară, în domeniul folosirii mai eficiente a forțelor cercetării, a forțelor organizațiilor de partid din învățămînt și cercetare".

Ne oprim aici cu argumentele oferite de interlocutorii noștri despre o posibilă și oportună temă de schimb de experiență.

Evident că dacă am fi solicitat opiniile mai multor secretari de partid am fi obținut sugestii pentru o infinitate de teme consacrate perfecționării metodelor muncii politico-organizatorice, promovării mai largi, în conținutul lor, a noului, a spiritului științific. Pentru că viața este extrem de complexă și dinamică. Pentru că, dialectic vorbind, formele muncii politico-organizatorice trebuie să urmeze și ele acest curs, neființd valabile o dată pentru totdeauna.

Socotim deci opiniile exprimate în cadrul acestui sondaj o invitație adresată secretarilor de partid de a ne răspunde ce schimburi de experiență consideră că ar fi utile în etapa actuală ; ca și pe aceea de a face cunoscute concluziile lor, în legătură cu schimburile de experiență la care participă. **Sondajul de față nu este, de fapt, altceva decît o prefață la altele, care vor fi realizate pe baza argumentelor oferite de practica activității organizațiilor de partid.**

Constantin PRIESCU

LOCALITĂȚILE PATRIEI PE COORDONATELE CIVILIZAȚIEI SOCIALISTE

Viitorul, ca proiect al prezentului

ÎN COMUNA GILĂU, JUDEȚUL CLUJ

Au existat exclusiv două soluții, în urmă cu cîțiva ani : aceea de a vedea o bună parte dintre concetățenii lor (în special tineretul) migrînd spre oraș (procesul acesta, într-un trecut nu prea îndepărtat, atinsese, în toate zonele țării, proporții serioase) ; sau, cea de-a doua soluție ar fi fost — soluție rațională, pentru care cei din Gilău au optat — de a îmbunătăți condițiile de muncă și de viață, nivelul de civilizație „la fața locului", de „a aduce" orașul la ei. N-a fost, firește, o opțiune lipsită de dificultăți.

Viitor centru agroindustrial, comuna Gilău din județul Cluj este astăzi de nerecunoscut pentru un călător care n-a mai poposit de cîțiva ani pe aceste meleaguri. Pot fi văzute unități economice, construcții social-culturale, locuințe noi, frumoase, moderne. Dar nu numai înfățișarea localității s-a schimbat, ci și oamenii. Privesc gospodărește în jur (ce altceva e o comună, un orășel chiar, decît o ogradă ceva mai întinsă ? — îmi spunea unul din gospodarii comunei), ei se implică în tot, găsesc resurse pentru tot, dau răspunsuri îndrăznețe celor mai dificile probleme. Nu răspunsuri încărcate de retorism (oamenii pe-alci sînt scumpi la vorbă), ci răspunsuri în fapte de muncă.

— Dacă n-ar fi fost oamenii noștri, ne spunea Vasile Sucală, primarul comunei, dacă ei nu s-ar fi antrenat, dacă nu și-ar fi asumat viitorul comunei ca pe propriul lor viitor, nimic din ce vedeți astăzi în Gilău nu s-ar fi putut realiza. Avem oameni harnici și ambițioși. Se întrec unii cu alții, se întrec citeodată pe ei înșiși. De fapt, se știe : la lucruri noi, e nevoie de oameni noi.

— Înțelegem că noul e la ordinea zilei în comuna dumneavoastră. Cum reușiți să învingeți obstacolele, reticențele unora — mai sînt și din aceștia, nu ? —, comoditatea, rutina?

— Eu cred că noul îl găsim fiecare în noi înșine. Dacă te hotărăști să pui umărul la înfăptuirea a tot ceea ce gîndește și proiectează partidul pentru viața și viitorul țării, deci al nostru, al tuturor, dacă ai cît de cît orgoliul de-a intra în rîndul lumii, cum se spune, dacă, cîntărind ce au făcut alții, prin alte părți, mai bun, tragi concluziile cele mai potrivite pentru munca ta și a localității tale, străduindu-te mereu la ziua de mîine, găsești din viitor un proiect al prezentului, se cheamă că ești un om al noului. Eu cred că orice om are, printre altele, și calitatea de a fi un promotor al noului, a ceea ce va să fie. Însăși obișnuința muncii temeinice te proiectează, cumva, departe în viitor. Avem mîndria că în Gilău sînt multe lucruri făcute de mîntea și de mîna noastră, care ne vor supraviețui. Privindu-le, prin cipindu-le, lumea își va aduce aminte de noi.

Ne-am întrebat de ce tinerii gîlăuani, după absolvirea institutelor de învățămînt superior din marile centre universitare ale țării, se întorc, cei mai mulți, majoritatea lor acasă. Răspunsul nu poate fi aflat decît străbătînd comuna, cunoscîndu-i și înțelegîndu-i cetățenii, de la mic pînă la mare. Un „aer de familie", de mare familie îi leagă pe toți ; dorința de mai bine, de continuă ascensiune, orgoliul (disimulat de firescul unei modestii tradiționale) a tot ceea ce au înfăptuit, al planurilor lor cutezătoare, dintre care unele au și început să prindă viață.

Profesoara Victoria Blaga, economista Maria Sfirlea, inginerul agronom Teofil Maier, medicul stomatolog Victoria Ciutrilă, profesorul Nicolae Iacob și atîția alții s-au întors din dragoste pentru locurile natale, deplin încrezători în viitorul acestui frumos colț de țară. Nu-i frămîntă nostalgia marilor orașe în care au studiat ; au certitudinea, de o tulburătoare frumusețe, că Gilăul va deveni și el, cu timpul și prin truda lor, un adevărat oraș. Premisele de urbe agroindustrială au fost deja create. Puterea economică a comunei a crescut an de an. Astăzi își desfășoară activitatea aici un număr de aproape 40 de unități industriale și instituții. Între acestea : antrepriza de construcții hidrotehnice, întreprinderea de foraje puțuri și galerii, o exploatare forestieră, două ocoale silvice, numeroase unități de industrie mică, precum și 31 de unități prestatoare de servicii.

Aflați la numai 15 kilometri de Cluj-Napoca, cei din Gilău ajung la oraș mult mai rar decît ar fi de așteptat. Mai des ajunge orașul la ei; respectiv, formațiile artistice profesioniste și de amatori, care urcă frecvent, cu plăcere, pe scena nouă (dată în folosință anul trecut) a modernului centru de cultură și creație „Cîntarea României". Dar și artiștii amatori din comună își reprezintă cu cinste localitatea prin cele 17 formații, laureate ale Festivalului național „Cîntarea României" (între care un binemeritat prestigiu și-au cîștigat corul mixt, ansamblul de dansuri populare, taraful, brigada artistică). La 1 872 de familii, cîte numără comuna în prezent, Gilăul se mîndrește cu peste 500 de artiști amatori. Păstrarea și dezvoltarea tradițiilor culturale, spiritualitatea multiseculară a acestor plaiuri transilvane nu va fi ștearsă de noua configurație urbanistică, ci, dimpotrivă, are o fermă garanție.

— Oamenii nu vor începe o viață total nouă o dată cu asumarea statutului de cetățeni ai unui centru agroindustrial, ne încredințează Maria Cosma, secretar adjunct cu probleme de propagandă al comitetului comunal de partid. Saltul acesta spre oraș presupune, în esență, îmbunătățirea substanțială a condițiilor de viață, de muncă, a statutului social al fiecărui locuitor. Presupune, firește, o nouă mentalitate : nu însă ruperea de trecut, de cutume, ci reevaluarea acestora într-un spațiu, inclusiv într-un spațiu de conștiință, mereu înnoit. Comuna noastră a beneficiat, în ultimii ani, de importante investiții materiale. Însă nu trebuie neglijate — și nu le-am neglijat — pe cele de conștiință. Este vorba, cu alte cuvinte, de necesitatea ridicării — prin munca politico-educativă — a tot ceea ce presupun mutațiile calitative la nivelul conștiinței individuale, a conștiinței sociale în ultimă instanță. Bazele viitorului nostru centru agroindustrial nu s-au pus, desigur, peste noapte, ci într-un proces treptat, de ridicare eșalonată a noilor structuri materiale și umane.

Lucrul care ni se pare a fi unul dintre cele mai semnificative este acela că, la Gilău, tot ceea ce s-a realizat și se va realiza în continuare are deplina „acoperire" a inițiativei cetățenilor. Această au fost mereu implicați — prin forme și modalități specifice — în actul decizional. Au fost în permanență consultați, s-a ținut întotdeauna seama de părerea, de propunerile lor. Exemple pot fi date, în sensul acesta, destule. Se află, spre pildă, în faza finală construcția unei punți pietonale peste rîul Someș. În anul care a trecut, cetățenii Ioan Burcă, Teodor Bulboacă, Vasile Purcel s-au prezentat la primărie cu o bogată documentație în vederea construirii unei punți de trecere peste Someș, care ar avea printre altele avantajul de a scurta cu aproximativ 3 kilometri drumul dintre inima satului și zona industrială. Propunerea a fost bine primită — era necesar un astfel de drum —, oamenii s-au pus pe treabă, cu mic cu mare, și astăzi, cum spuneam, puntea pietonală de peste Someș a prins contur. La fel s-a întîmplat cu moara pentru nutreturi combinate (inițiativă a cetățenilor Gheorghe Sfirlea, Bulprig Dumitru, ridicată cu sprijinul întregii obști), și cu alte lucrări gospodărești necesare.

Implicarea în viața obștii e un act de tradiție în comuna Gilău. Monografia localității, întocmită cu trudă, cu migală de Maria Cosma, stă mărturie acestei afirmații. Din timpurile cele mai vechi, oamenii și-au trăit împreună necazurile și bucuriile, s-au sfătuit, s-au ajutat unii pe alții, înțelegînd că puterea stă în unitate, în consens.

Cele șapte școli de pe raza comunei (urmează să se construiască în viitorul apropiat un modern și spațios liceu), numărînd aproape 1 600 de elevi, cele 5 grădinițe, beneficiind de un personal didactic bine pregătit și, în mare parte, prin naștere, aparținător acestor locuri, plămădesc — la luminile încandescente ale științei și culturii — generația de mîine. Ștafeta trebuie predată în mîini sigure.

Noul statut al locuitorilor Gilăului, făurari de istorie nouă, se aseamănă, în multe privințe, cu acela al altor locuitori ai satelor românești din anii socialismului și cu deosebire din anii de după Congresul al IX-lea al partidului. Aceeași „febră" a devenirii, același timp bogat în împliniri. Îi vom reîntîlni, în curînd, pe ei și pe alții, în peisaj cîtadin. Prezentul le validează fiecare proiect de viitor.

Lelia MUNTEANU
Marin OPREA
corespondentul „Scînteii"

Înfățișarea nouă a unei străvechi așezări — comuna Gilău, din județul Cluj

Foto : **Nicolae Petcu**

BACĂU : Peste 90 000 apartamente

Colectivele din cadrul Trustului antreprize generale construcții-montaj Bacău înscriu pe grafic realizarea unor noi și semnificative etape de muncă. Astfel, prin buna organizare a activității pe fiecare șantier, introducerea unor noi tehnologii de lucru și folosirea pe scară largă a unor materiale de construcții locale, ei au înălțat și dat în folosința oamenilor muncii din Bacău primele apartamente din cele 3 200 prevăzute pentru 1989. Cu acestea, numărul apartamentelor construite în municipiul Bacău, în perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului și pînă în prezent, se ridică la 57 000. În acest an, în municipiul de la confluența Bistriței cu Siretul vor mai fi construite încă 1 200 apartamente. Majoritatea acestora se află în execuție în noile și modernele ansambluri „Ștefan cel Mare" și „Neagoe Vodă". O dată cu blocurile de locuințe, aici se vor da în folosință numeroase unități social-culturale și obiective edilitar-gospodărești de larg interes.

Innoiri social-edilitare cunosc toate localitățile urbane și rurale din județ. Numai în ultimele două decenii, în centrele muncitorești Moinești, Comănești, Tîrgu Ocna, Buhuși, ca și în cunoscuta stațiune balneară Slănic-Moldova au fost înălțate peste 40 000 de apartamente. Ca urmare, numărul apartamentelor înălțate în anii socialismului în județul Bacău depășește cifra de 90 000. Noile ansambluri arhitectonice, schimbarea radicală a fizionomiei acestor localități se constituie în tot atîtea mărturii ale mutațiilor produse în calitatea vieții tuturor oamenilor muncii de pe aceste meleaguri. În prezent, în orașele și centrele muncitorești de pe văile Bistriței și Trotușului se află în diferite stadii de construcție alte 2 200 apartamente, ceea ce va face ca numărul apartamentelor construite în anii actualului cincinal să se ridice la 18 700. Acestora li se adaugă un mare număr de apartamente și obiective social-edilitare care se înalță în mediul rural pentru specialiștii satelor. **(Gheorghe Baltă).**

În amfiteatrul energiei

(Urmare din pag. I)

Marian Stoian și subinginerul Dobre Marin urmăresc, prin organizarea muncii, ca în timpul schimburi să se realizeze un randament cît mai ridicat. Dacă să se pună în operă cel puțin 60 metri cubi beton mai mult față de graficul zilei, formațiile conduse de Ion Iliescu și Ion Trașcă, de la marea instalație de agregate și betoane — aflată doar la cîțiva metri — își „redează" ritmul cu cei care amplifică tot mai repede dimensiunile viitoarei „case" a turbinelor. Oamenii din formația maistrului Gheorghe Crișmaru s-au concentrat în sala pompelor și extind, sigur și trainic, la fel de repede, cofrajele la cadrul pentru grinda podului rulant. „Sarcinile de plan ce ne-au revenit pe luna ianuarie le-am realizat în numai 23 de zile — ne spun șefii de formații Constantin Alexa și Gheorghe Pietraru. În februarie vom mări și mai mult acest avans. Sîntem formațiile cu nici o absență, folosim la maximum fiecare oră bună de lucru". Echipa condusă de Enea Marin și-a luat același angajament : să termine cu 11 zile mai devreme lucrările de montare a eșafodajului pentru cofrarea circuitului hidraulic la aspiratori și prize. Într-un alt punct, pe un șantier vecin, inginerul Dumitru Hornoiu, șefii de formații Gheorghe Margău și Ion Beruică dau contur armăturilor de oțel-beton, care se cer și tot se cer, în cantități tot mai mari, de către cei care le așază pe poziție, acolo unde vor rămîne definitiv și vor da trăinicie noii construcții. Ceva mai departe, lîngă malul drept, se cronometrează, pe minute și ore, depunerile de balast și piatră la barajul nedeversor. Muncitorul specialist Gheorghe Neagoe are în răspundere această lucrare, a cărei execuție cere nu numai ritm intens, dar și precizie, multe soluții găsite și aplicate din... mers, cum obișnuiesc să spună oamenii de aici. Și toate acestea pentru a se cîștiga timp prețios, pentru a se devansa, cu cîteva luni, finalizarea acestei lucrări de mare volum. Patru macarale turn, de mare capacitate, se află, încă de mult, pe poziție de lucru în acest punct fierbinte. La stadiile actuale și care vor urma mai este nevoie de încă un asemenea utilaj. Maistrul Alexandru Ursuleanu și adjunctul șefului de brigadă, inginerul Dumitru Scăneru, împreună cu oamenii din subordinea lor, au făcut deja un calcul, cu un număr exact de zile și ore, de la care nu se admite nici o abatere : cea de-a cincea macara-turn se va monta cu o lună mai devreme față de normele tehnice prevăzute. Cum anume ? Oamenii pun în valoare experiența pe care au dobîndit-o; au găsit trei ingenioase soluții de mare productivitate.

Fronturile de lucru ale constructorilor se extind mereu, fazele se succed rapid. Au intrat deja în „scenă" montorii, care și-au luat serios în primire atribuțiile. Au în frunte lor un destoinic și recunoscut specialist, pe inginerul Ion Dobre. Primul pod rulant de 250 tone forță s-a montat într-un timp record. Curînd vor începe să vină agregatele și instalațiile. Se montează, acum, marile platforme de asamblare, pe care se vor întregi coloșii gata să-și ia locul în noua centrală electrică. Tot acest efort are un obiectiv precis : viitoarele două premiere ale luminii de la Ostrovu Mare, pe care le vom consemna într-un timp pe care-l apropie — după cum am văzut — munca, superba încordare și dăruire a constructorilor și montorilor.

Așadar, la Porțile de Fier II încă rămîn aprinse luminile șantierului de construcții. Pînă cînd marea operă va fi întregită în monumentalele-i dimensiuni, să revenim deci, măcar din cînd în cînd, la Ostrovu Mare. Pentru a aduce cuvenită laudă bărbăției și curajului cu care constructorii înving, în acest punct fierbinte, puterea încă nu în întregime supusă bătrînului fluviu.

VÎLCEA : Sporește gama prestărilor de servicii

În amplul proces de dezvoltare edilitară a municipiului Rîmnicu Vîlcea, precum și a celorlalte orașe din județ, o mare diversificare cunoaște activitatea de prestări servicii către populație. În ultima perioadă, în cartierele „Rîmnic-Sud" și „Ostroveni" s-au dat în folosință noi secții de reparații aparate electrocasnice, radio-televizoare, de mecanică fină și altele. Numeroase unități și secții pentru prestări servicii au fost inaugurate și în orașele Călimănești, Govora, Ocnele Mari și Olănești. Din seria noutăților în acest domeniu face parte și organizarea de către cooperativa meșteșugărească „Metalochimica" a unui dispecerat pentru coordonarea activității secțiilor de prestări servicii din cartierele „Ostroveni" și „Rîmnic-Sud", prin această măsură urmărindu-se să se asigure populației servicii tot mai diverse, de calitate și operative. **(Ion Stanciu).**

Avantajele economisirii pe libretul de economii cu depuneri pe termen de cel puțin un an

Libretul de economii cu depuneri pe termen de cel puțin un an se emite pentru o depunere minimă de 1 000 de lei, de către oricare unitate C.E.C., precum și de către unitățile poștale și cooperativele de credit autorizate.

Operații ulterioare de depuneri și de restituiri, parțiale sau totale (lichidări), se pot efectua de către unitățile C.E.C. și de unitățile poștale și cooperativele de credit autorizate.

Limita minimă a soldului libretului este de 25 de lei.

La depunerile pe acest libret se acordă o dobîndă în numerar de 3,5 la sută pe an, iar în cazul nerespectării termenului de păstrare la C.E.C. de minimum un an se acordă o dobîndă de 1,5 la sută.

Fiecare depunere în libret se constituie într-un depozit separat, înscriindu-se pe o filă distinctă în libret.

La solicitarea deținătorilor, aceste librete se pot emite nominal sau la purtător.

La depunerea inițială pe un libret nominal, deținătorul poate introduce clauză de împuternicire, iar titularul poate introduce clauză de împuternicire și dispoziție testamentară, atît cu prilejul depunerii inițiale, cît și ulterior. Modificarea sau anularea clauzei de împuternicire și a dispoziției testamentare se pot realiza numai de către titular.

Titularii unor astfel de librete de economii beneficiază de toate drepturile și avantajele generale ale păstrării banilor la Casa de Economii și Consemnațiuni.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„Vă eliberăm adeverința dacă acceptați să zugrăvim apartamentul"

Pornind de la mai multe sesizări ale unor cetățeni domiciliați în sectorul 6 din Capitală, în urmă cu o vreme, ziarul nostru a publicat articolul intitulat „Vă eliberăm adeverința dacă acceptați să zugrăvim apartamentul" („Scînteia" nr. 14 409), în care s-au criticat o serie de abuzuri săvîrșite la centrul de gospodărire locativă nr. 6 (responsabil Dumitru Nițescu), din cadrul I.C.R.A.L. Giulești. În mod concret, erau prezentate cîteva cazuri în care locatarii ce au solicitat, în mod îndreptățit, eliberarea unor acte sau efectuarea unor operațiuni cu caracter locativ de către acest centru au fost mai întîi obligați să contracteze efectuarea unor lucrări de reparații și întreținere a apartamentelor. Lucrări pe care nu le solicitaseră în nici un fel, care nu erau, de fapt, necesare sau puteau, în orice caz, să fie amînate pînă la o dată convenabilă și pentru cetățean.

Ne așteptam de aceea ca o asemenea lipsă de considerație față de cetățeni, un asemenea „stil" abuziv de îndeplinire a îndatoririlor de serviciu să fie sancționat cu toată severitatea de către forurile de care aparține centrul respectiv, I.C.R.A.L. Giulești și D.G.D.A.L. București. Iată însă că, pe moment, lucrurile luaseră o cu totul altă întorsătură. Pe baza dezinformărilor șefului de centru, a încrîncenării lui de a denatura realitatea, precum și a superficialității, ca să nu spunem mai mult, a unei așa-zise „comisii de verificare" a cazurilor prezentate în articolul amintit, s-a ajuns la concluzia că vinovați sînt... cetățenii care au reclamat, chipurile, în mod nefondat. Și aceasta, în vreme ce la redacție continuau să sosească scrisori ale altor cetățeni privind fapte similare, iar unele mult mai grave săvîrșite chiar și după publicarea articolului. Firesc, responsabilul centrului nr. 6 se simțea acoperit și apărat — în primul rînd de directorul adjunct, S. Preda, al I.C.R.A.L. Giulești, care s-a solidarizat la așa-zisele „obiecții" — iar procedeul lui „omologat". Mai urma să fie premiat și eventual promovat. De aici și pînă la a se susține că faptele criticate în articol nu ar corespunde realității nu a fost decît un pas.

Ca urmare, redacția ziarului a solicitat o nouă verificare a scrisorilor — între timp se ajunsese la dimensiunile unui impozant dosar — care, de data aceasta, s-a făcut de o altă comisie de la D.G.D.A.L., în prezența semnatarilor articolului. Și lucrurile au apărut, în sfîrșit, și pentru tovarășii din conducerea I.C.R.A.L. Giulești și D.G.D.A.L., în adevărata lor lumină. Căci noua comisie a trebuit să ia act că, într-adevăr, la acest centru, cum se primește o cerere din partea unui cetățean — de pildă să se treacă în contractul de închiriere un nou-născut pe baza certificatului de naștere — imediat se și înființează în casa acestuia un responsabil de imobil din cadrul centrului care îi ia la scotocit apartamentul, doar, doar o găsi ceva pentru a-i întocmi un deviz de reparații și zugrăveli. Și nu unul oarecare, ci unul cît mai umflat, de cîteva mii de lei. Iar dacă nu izbutește să-i ia „angajamentul" înainte de a-i elibera actul solicitat, atunci cel puțin îi lasă o somație în acest sens. Sigur, sînt și situații în care pur și simplu nu au ce găsi în ceea ce privește întreținerea apartamentului (deși nu le scapă nici un amănunt), dar cert este, așa cum a reieșit, că „vizita" este nelipsită, chiar dacă nu există nici o urmă de neregulă. Și, în sfîrșit, cînd nu găsește nimic, ce face ? Îi întocmește el însuși un deviz de reparații și zugrăveli, pe care îl scotocește apoi pînă găsește ceva.

Iată, de pildă, cazul cetățeanului I. D. din blocul O.D. 7. „După decesul soțului, în decembrie, anul trecut, am solicitat ștergerea lui din contract și titularizarea mea. La cîteva zile s-a prezentat o lucrătoare de la S.G.L. 6 (pe nume Nicolae Reveca, de față la discuția purtată de comisie — n.n.) și a început să se uite peste tot prin casă. Mi-a spus că trebuie să zugrăvesc, ceea ce știam și eu, dar am precizat că o voi face peste cîțiva timp cînd sper să fac un schimb de locuință. A plecat și nu mi-a spus nimic altceva. În ziua de 4 ianuarie a.c., în jurul orei 13, am primit telefon de la acest S.G.L. spunîndu-mi-se că pînă la ora 16 să mă duc să achit devizul pentru „igienizare", în valoare de 3 526 lei. Altfel, nu s-ar putea face titularizarea mea pe contract. M-am speriat, și cum eram și sub emoția necazului prin care abia trecusem, am vîndut la repezeală un obiect din casă și am alergat să plătesc. Pe urmă am văzut că își bătuseră joc de mine, fiindcă operațiunile pe contract se făcuseră de la 29 decembrie. Dar altfel, se temeau că nu voi mai plăti".

Da, așa au stat lucrurile. Chipurile, zugrăvirea acelui apartament nu mai suferea amînare. La mai bine de o lună de la achitarea sumei respective apartamentul era tot nezugrăvit. Se acceptase, pasămite, „din omenie", aminarea lucrărilor. De ce nu și a încasării contravalorii lor ?

S-a constatat că, în timp ce verificările și somațiile față de cetățenii care solicitau vreo viză sau modificare în contract au un caracter de-a dreptul de constrîngere, în schimb, controlul anual al stării imobilelor și apartamentelor — o sarcină principală a acestor sectoare de gospodărie locativă — este pur și simplu neglijat, raportîndu-se însă, în mod fals, că se efectuează în procent de sută la sută. Și aceasta deoarece șeful S.G.L.-ului nici nu știe ce atribuții — obligatorii — are în această privință.

Astfel că una din activitățile de bază pentru care de fapt își încasează retribuția „responsabilii de imobil" și prin care s-ar găsi, de fapt, și foarte multe posibilități amabile, corecte de a angaja lucrări necesare imobilelor și apartamentelor locatarilor — este înlocuită cu formula mult mai comodă și mai „sigură" la care ne-am referit.

Formulă preferată și dintr-un alt motiv : acela că, neființd necesare, unele lucrări nici nu se mai fac, deși se încasează contravaloarea lor. Procedeul funcționează mai cu seamă în cazul plecărilor definitive din apartament. Sînt asemenea cazuri în care în timp ce locatarului care pleacă i se face un deviz de curățenie la milimetru, celui care vine i se predă un apartament cu multe lucrări neefectuate. Așa, de pildă, cetățeanul O.P. a plătit suma de 4 216 lei pentru „igienizarea" și repararea apartamentului nr. 7 din blocul O.S. 4 în devizul căruia intrau și desprinderea tapetului, executarea glețului și a zugrăvelii, în cele două camere, vopsitoria tîmplăriei și alte „mărunțișuri" — lucrări de mii de lei, care în realitate nu s-au executat. S-a încercat și „justificarea" ca noul titular al apartamentului a cerut să nu se dea jos tapetul. Nici noi nu credem că apartamentul ar fi arătat mai bine, chiar dacă se efectuau toate lucrările plătite de fostul locatar, dar de ce nu s-au restituit banii pentru lucrări neefectuate ? Cum se justifică timpul lucrătorilor plătiți, materialele utilizate, lucrările raportate ? Și iarăși adăugăm : nu este singurul caz. Ba, într-unul din ele (ap. 3! din blocul O.S. 2), pe lîngă neefectuarea unor lucrări, i se adăugase cetățeanului pe deviz chiar și valoarea unor materiale... cumpărate de el însuși din comerț. Fără îndoială, că de asemenea activitate și atitudine nu se simte nicăieri nevoie, deci nici la I.C.R.A.L. Giulești, a cărei conducere a hotărît, în cele din urmă, sancționarea severă a tuturor celor vinovați de la centrul amintit.

Lucrătorii din serviciile publice trebuie să manifeste deplină solicitudine față de cetățean, să fie într-adevăr la dispoziția lui, și nu invers. Aceasta nu este o frază pe care să o spună doar în ședințe, ci un imperativ al activității lor de zi cu zi.

Ion MARIN
Dumitru MANOLE

OBIECTIVE ȘI SARCINI ECONOMICE PRIORITARE

Care este aportul creator al colectivului?

De la această întrebare au pornit reprezentanții oamenilor muncii la adunarea generală de la Întreprinderea mecanică Gheorgheni într-o analiză exigentă privind înnoirea și modernizarea producției

Cu multe ore înaintea începerii adunării generale a reprezentanților oamenilor muncii de la Întreprinderea mecanică din Gheorgheni, delegații centralei de resort discutau cu conducerea unității asupra notei de probleme pe care consiliul oamenilor muncii o supunea atenției forului tutelar. Multe din aceste probleme erau deplin justificate, și, centrala, promițind întregul sprijin necesar, a găsit modalități de rezolvare a unora în chiar perioada de pregătire a adunării. Asistind la această discuție, la un moment dat, ne-a reținut atenția o întrebare, care, dacă nu părea să facă notă discordantă în ansamblul dialogului, s-a individualizat totuși prin faptul că rămăsese cam fără răspuns, în orice caz fără unul ferm și concludent.

—De ce nu preluați voi producerea lamelor și scarificatoarelor necesare echipării tractoarelor, făcute la Miercurea-Ciuc, de ce nu faceți voi cutia de viteze și noi tipuri de cilindri pentru aceleași tractoare, de ce?"... Și sub această retorică, pentru că înțelesesem că nu pentru prima dată se lua în discuție o atare chestiune, conducerea întreprinderii era îndemnată nu să bată la porți care, oricum, îi sînt deschise, ci să dovedească mult mai multă inițiativă, să se angajeze cu mai multă răspundere și fermitate în lărgirea gamei sortimentale a produselor sale, în ridicarea nivelului lor tehnic și calitativ, în însăși eficientizarea întregii sale activități productive.

Întreprinderea mecanică din Gheorgheni este, ca atîtea altele, o unitate nouă, înălțată în acești ani ai puternicei industrializări socialiste, ca rezultat al politicii de repartizare rațională a forțelor de producție în toate zonele țării, dispune de o bună dotare tehnică, aflată într-un continuu proces de modernizare — în prezent o importantă investiție se finalizează la sectoarele calde — de specialiști bine pregătiți, de muncitori cu ridicată calificare profesională. Este adevărat că necesitatea încadrării unui mare număr de muncitori proaspăt absolvenți ai școlii profesionale și liceului industrial din localitate, a căror experiență productivă se reducea doar la practica din atelierele școlare, debutul timid în asimilarea unor produse competitive, neprospectarea sistematică a cerințelor pieței și altele au condus, într-o anume perioadă, la nerealizarea sarcinilor de producție.

În aceeași măsură trebuie să amintim că, sub imperativul cerințelor generale pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan, ca obiectiv de esență al colectivelor de muncă, în perioada din urmă, cu deosebire în anul care s-a încheiat, la Întreprinderea din Gheorgheni, sub îndrumarea organelor și organizațiilor de partid, beneficiindu-se îndeaproape de sprijinul comitetului județean de partid, al centralei, s-a afirmat, cu mai multă tărie, spiritul responsabilității muncitorești, inițiindu-se noi acțiuni de organizare și modernizare a producției, cu efecte vizibile în creșterea eficienței economice. Astfel, procentul rebuturilor la piese turnate s-a redus, în 1988, față de anul precedent, cu 4,7 la sută, s-au obținut economii la cheltuieli totale și materiale față de plan, iar față de anul precedent nivelul cheltuielilor totale la mia de lei producție-marfă este mai mic cu 79,1 lei. S-au economisit 148 tone metal, din care laminate din oțel 139,5 tone. Nu s-a înregistrat în tot cursul anului nici un refuz calitativ la producția destinată exportului.

Cu toate acestea, prelungitul timp dintre întrebare și răspuns, acesta din urmă fără a fi, cum arătam, prea explicit în motivație și expresiv în angajare, ne-a determinat să acordăm atenție sporită, pe de o parte, modului în care consiliul oamenilor muncii, prin darea de seamă, a sesizat „locurile înguste" ale activității sale, resimțite, ca atare, și în procesul de producție, iar, pe de altă parte, contribuției pe care participanții la dezbateri au înțeles să și-o aducă, în calitatea lor de reprezentanți ai oamenilor muncii din secții, ateliere și compartimente, la înlăturarea punctelor nevralgice, la afirmarea voinței de acțiune a colectivului, în scopul îndeplinirii mobilizatoarelor sarcini ce-i revin în acest nou an de muncă.

Și iată că, de la bun început, putem observa că darea de seamă, cumulînd datele unei analize pertinente, s-a păzit cu grijă de tentația unor aprecieri pozitive, care ar fi ridicat poate un paravan în fața privirii obiectiv-critice și autocritice a adunării generale. Dimpotrivă, am spune, materialul întocmit de consiliul oamenilor muncii, relevînd suita unor minusuri ale propriei sale activități, între care reținem lipsa de preocupare pentru asigurarea din timp a portofoliului de comenzi la nivelul producției planificate, neasigurarea bazei materiale încă din faza de fundamentare, pregătirea necorespunzătoare a fabricației, se referă, în tonalități accentuate, la principalul efect : înregistrarea, la sfîrșitul anului, a unei nerealizări la producția-marfă în valoare de 5 milioane lei, respectiv, neîndeplinirea sarcinilor la producția fizică, la sortimentele piese turnate, produse de mecanică fină, mașini-unelte.

Neracordindu-se unui stil de muncă și conducere dinamic și cuprinzător, consiliul oamenilor muncii a „uitat", în afara sferei sale de preocupări, îndatoriri și sarcini ce-i reveneau de drept, fapt care, în final, a grevat asupra însăși îndeplinirii sarcinilor de plan. Se mai adaugă astfel lipsa de promptitudine în onorarea comenzilor, slaba contribuție a specialiștilor în activitatea de creație tehnico-științifică și, după cum precizează, de asemenea, darea de seamă, „insuficienta preocupare pentru reînnoirea nomenclatorului de fabricație prin asimilarea și producerea a noi produse solicitate de anumiți beneficiari".

Că acești beneficiari sînt la îndemînă, respectiv doar la 50 kilometri distanță, cît este de la Gheorgheni pînă la Miercurea-Ciuc, am aflat înainte de începerea adunării. Dar vom afla oare, în cuvîntul participanților, elementele și argumentele în măsură să determine îmbunătățirea stilului de muncă al organului conducerii colective, să determine identificarea celor mai eficiente căi și modalități de înlăturare a neajunsurilor, să constituie germenele unei intense mobilizări a tuturor oamenilor muncii la efortul de folosire integrală a bazei tehnico-materiale de care dispune întreprinderea ?

— Cu deplină îndreptățire a fost criticată activitatea compartimentului pe care-l conduc — a spus Ioan Gavrilă, mecanicul-șef al unității. S-au înregistrat multe ore de staționare a utilajelor din cauza reparațiilor neîncheiate la termenele prevăzute. Cu siguranță că și aici se află una din explicațiile nerealizării planului. Noi am tras toate învățămintele și asigurăm adunarea generală că am luat măsurile pentru a nu mai ajunge în asemenea situații. Vom urmări ca, în momentul intrării în reparație a unui utilaj, să dispunem și de piesele de schimb necesare.

— Comparativ cu anul 1987, la nivel de secție, avem o creștere a productiei de 7,15 la sută. Vom căuta să o depășim. În anul care s-a încheiat am reușit asimilarea unor produse mult solicitate, am contribuit la ridicarea nivelului tehnic al produselor, la îmbunătățirea dotării secției. Dar nu putem fi mulțumiți cu faptul că în secția noastră debitarea se face încă după procedee clasice, că nu avem asigurat un microclimat corespunzător. Exprim hotărîrea colectivului secției prelucrări mecanice de a ne situa la înălțimea marilor sarcini ce ne revin. Astfel, raportez că, în perioada premergătoare adunării generale, colectivul nostru s-a preocupat de proiectarea și execuția unui nou tip de variator, cu parametri tehnici superiori celui asimilat anul trecut — afirma inginerul Papp Karoly.

— Este adevărat că prin noi măsuri organizatorice, prin întărirea disciplinei muncii și respectarea tehnologiei de turnare am redus cu mult procentul rebuturilor la piesele turnate. Dar el se menține încă destul de ridicat. Efectul muncii noastre nu este încă pe măsura bunei dotări a turnătoriei, a importantelor modernizări ce s-au făcut — spunea și muncitorul Petru Demșa, șef de echipă la secția turnătorie, apreciind totodată că „noi, muncitorii cu experiență, nu ne-am preocupat suficient de formarea și educarea celor mai tineri, nu am supravegheat îndeaproape modul în care lucrează, mărginindu-ne să-i criticăm după ce au rebutat piesele. Nu așa trebuie să procedăm de acum încolo".

Trecînd prin filtrul analizei riguroase, obiective întreaga activitate productivă a unității, participanții la dezbatere au adus în prim-plan aspectele calitative ale producției, subliniind în spirit autocritic deficiențele ce le aparțin, insistînd însă și asupra măsurilor ce le-au luat pentru îmbunătățirea activității. Din referirile reprezentantului de la sectorul de control al calității, Lazar Bela, aflăm că, recent, s-a alcătuit o așa-numită „grupă de fiabilitate", care, în urma analizei și a relațiilor cu beneficiarii, a fost în măsură să propună compartimentului de resort reproiectarea unor produse și chiar a unor tehnologii de turnare. Alți vorbitori, printre care Mihai Colceriu, Baricz Adalbert, Tiberiu Codilean sau Mihai Carabiber, s-au referit la necesitatea bunei păstrări și gospodăriri a bunurilor materiale, a fondurilor fixe, la cerința aprovizionării ritmice cu materiale și piese de schimb, a promovării unor noi măsuri politico-educative, la necesitatea creșterii productivității muncii, a folosirii depline a capacităților de producție, la realizarea integrală a programului de organizare și modernizare a producției. „Dacă rezultatele noastre încă nu se ridică la înălțimea sarcinilor ce ne revin, o vină importantă o are și organul colectiv de conducere, care nu și-a îndeplinit în totalitate atribuțiile. Multe din deficiențele semnalate în acest cadru decurg din însăși calitatea actului de conducere. Noi, membrii consiliului oamenilor muncii, nu am știut să impunem activității noastre cerințele autoexigenței și, ca urmare, nici n-am reușit să asigurăm climatul maximei exigențe, al deplinei responsabilități în întreprindere — afirma Marton Ladislau, directorul întreprinderii. De multe ori ne-am bazat exclusiv pe ajutorul centralei, fără a vedea că cei peste 100 de specialiști ai unității au o foarte redusă activitate tehnico-științifică. Nerealizarea producției am pus-o pe seama întreruperilor de energie electrică, fără să aprofundăm reale le cauze ale rămînerii sub normă, care, dacă s-ar fi realizat, ar fi asigurat o producție suplimentară în valoare de circa 4 milioane lei. După cum am dovedit scăzută receptivitate față de solicitările unor beneficiari, deși ele ar fi însemnat noi produse și, desigur, producție sporită".

Aria problematică luată în dezbatere de adunarea generală a fost mult mai largă și mult mai amănunțit analizată. Am putea spune, fără teama de a greși, că fiecare dintre cei prezenți în sală a trăit momentul unui adevărat examen de conștiință, privindu-și faptele, contribuția personală prin prisma rezultatelor de ansamblu, descoperind astfel noi rezerve, căi și modalități spre o acțiune cît mai eficientă. Abordarea pronunțat critică și autocritică a problemelor producției, ale fiecărui loc de muncă a asigurat șansa stabilirii unui detaliat plan de măsuri politico-educative și tehnico-organizatorice, capabil să asigure în acest an îndeplinirea exemplară a sarcinilor, creșterea eficienței economice a întregii activități, așa cum este, de fapt, hotărîrea comuniștilor, a întregului colectiv de muncă al Întreprinderii mecanice din Gheorgheni.

Nicolae ȘANDRU
corespondentul „Scînteii"

PLANUL — JUDICIOS FUNDAMENTAT EXEMPLAR ÎNDEPLINIT!

(Urmare din pag. I)

executa orice model de vas solicitat de parteneri în maximum o lună, perioadă în care este cuprinsă și executarea matrițelor aferente. Într-un fel, ne-am „complicat" : trebuie să fundamentăm necesarul de oțel pentru scule, să întocmim contracte suplimentare, să urmărim derularea lor, pentru a nu mai vorbi de activitatea de matrițerie propriu-zisă. Fără această „complicație" însă nu am fi putut deveni competitivi pe piața externă, iar costurile de producție ar fi scăzut mai lent. Ceea ce doresc să subliniez în acest caz este faptul că centrala de resort nu s-a limitat la a stabili sarcini mobilizatoare, dar ne-a și sprijinit să obținem mijloacele necesare pentru a le îndeplini.

— Iar în felul acesta sarcinile au devenit cu adevărat realiste. Cum stau lucrurile în legătură cu planul pe acest an ?

— După cum arată rezultatele din ianuarie, avem toate premisele să continuăm în aceeași notă. Planul fizic se situează la nivelul capacității, baza materială a fost bine asigur pînă în prezent, indicatorii valo se corelează cu cei fizici și cu po bilitățile noastre reale. Ca urma în prima lună ne-am îndeplinit in gral sarcinile.

— Dacă ținem seama de faptul și în 1988 planul s-a situat la nive capacității, cum veți obține spo de producție planificat pentru ac an ?

— În special prin creșterea p derii produselor de calitate super extra oferite la export, ca și a ce cu decorații mecanice sau manua În acest fel asigurăm, deopotrivă, lorificarea mai bună a metalului reducerea cheltuielilor la 1 000 producție-marfă.

De bună seamă, preocupările lectivului întreprinderii pentru p fecționarea activității și ridica eficienței nu se rezumă la o singu măsură, oricît ar fi aceasta de loroasă. Relatarea noastră se inch însă aici, deoarece demonstrația fost făcută : cînd se asigură con țiile necesare, mobilizarea colectiv lui este exemplară, iar rezultat activității nu pot fi decît foarte bu

Planul fizic s-a modificat, cel valoric nu

Două sînt direcțiile principale urmărite de colectivul **Întreprinderii filatura de lînă pieptănată Focșani** pentru sporirea eficienței și valorificarea mai bună a materiilor prime : orientarea spre fire mai fine și folosirea pe scară largă a materialelor refolosibile. În legătură cu prima dintre aceste direcții, inginerul-șef al unității, Alexandru Nichita, ne-a spus : „Am constituit un colectiv de creație în întreprindere ce și-a propus realizarea unor fire noi în diferite amestecuri, care să aibă concomitent durabilitate superioară, tușeu plăcut și un cost mai scăzut. Anul trecut au fost omologate zece noi fire, pe care le-am transmis unor beneficiari reprezentativi spre a fi cuprinse în colecțiile de produse oferite pentru acest an pe piața internă și externă".

Cît despre folosirea materialelor recuperabile, notăm că a fost pusă la punct o tehnologie care permite valorificarea integrală a materiei prime. Practic, supunînd unor prelucrări suplimentare resturile de melană, se asigură noi fire, fără consumuri materiale suplimentare. Rezultatul ? O reducere a costurilor cu milioane lei în 1988 și realizarea ur fire chiar mai rezistente decît c obișnuite ! Avînd în vedere eficier deosebită, cantitatea de materiale cuperabile valorificate se va dul în 1989, prin achiziționarea lor la alte unități care nu dispun capacitate de prelucrare.

Cele două direcții de acțiu cărora li se adaugă și alte măs tehnico-organizatorice, asigură co diții le necesare pentru sporirea e cienței și creșterea producției pr văzute prin plan. „De altminteri, informa tovarășa Elena Carmen H rabagiu, directoarea întreprinder indicatorii cantitativi și calitativi planului se corelează în mod core punzător, iar îndeplinirea lor nu m depinde decît de asigurarea ur structuri optime a bazei materiale a sortimentației de fabricație". Pr cizarea nu este lipsită de importan întrucît îndepărtarea de acest opti poate conduce fie la nerealizar producției-marfă, fie la depășir costurilor, după cum ne explică larg contabilul-șef al întreprinder Costache Benea.

Nu vom insista asupra dificultăț lor oscilației între plus și minus fundamentarea planului, pentru potrivit specificului activității, co tractarea producției se efectuea trimestrial, iar optimizarea structu rii producției se poate realiza parcursul anului. Mai greu pare recuperat însă restanța la producț fizică pe care o generează... indepl nirea planului pe luna ianuarie, r zultată mai mult din nivelul scăz al sarcinilor stabilite decît din efo tul propriu. Pentru că planul fizic ianuarie a fost îndeplinit, dar mer ținerea aceluiași ritm de lucru parcursul întregului an ar duce un procent de realizare de numai la sută ! Cum se explică această s tuație ? Au apărut o serie de pr bleme legate în special de asigura rea bazei materiale, iar centrala c resort a adoptat ca formă de „re zolvare"... diminuarea planului fiz și redistribuirea sarcinii asupr celorlalte luni ale anului. Chiar dac trecem peste faptul că, în luna ia nuarie, s-a creat o evidentă necc relare între indicatorii fizici și c valorici, pentru a recupera restant creată, unitatea va trebui să reali zeze, în celelalte luni, o producți fizică mai mare cu peste 33 la sut decît în ianuarie. Există capacitat pentru aceasta ?

Este o situație care arată că sta bilirea unor indicatori de plan ju dicios fundamentați și corelați est numai o primă etapă, necesară, d nu suficientă. Corelația trebuie men ținută pe parcursul executării sarci nilor asumate și, mai cu seamă, est necesar să se asigure și condițiile in deplinirii lor integrale.

La „Electronica" București :

PRODUSE ÎN PREMIERĂ

Nu mai este un secret pentru nimeni că, de două decenii încoace, marca întreprinderii „Electronica", situată pe platforma Pipera, e cunoscută în zeci de țări ale lumii de pe toate meridianele. Că diversitatea gamei de produse — de la radiocasete și combine muzicale la sofisticate incinte acustice, de la sistemele audio la televizoarele de citeva tipuri, pînă la o multitudine de piese de schimb — au propulsat-o, cum era și firesc, pe piețe de mare concurență și tradiție. Fapt care a impus specialiștilor întreprinderii o pregătire din mers a tehnologiilor de fabricație în condiții de eficiență sporită, de reducere a manoperei, de atingere a unor parametri calitativi superiori. Intrate masiv în programul de modernizare preconizat, noile autoutilări — rod al creației specialiștilor întreprinderii — au permis realizarea unei largi serii de produse multifuncționale, cu design modern, care întrunesc prevederile celor mai exigente norme tehnice naționale și internaționale, cît și cerințele crescînde de utilizare ale beneficiarilor. Este vorba, printre altele, după cum aveam să aflăm de la ing. **Eugen Roland Ionescu**, directorul acestei reputate întreprinderi, „de o familie de produse audio-radio, premiere naționale, omologate în cursul anului trecut. Concret : radioreceptor cu picup, combina stereofonică de tip compact și amplificatorul de 2×50 wați, acesta din urmă destinat unei largi game de aplicații, ca : formații artistice de amatori, săli de festivități, case de cultură etc., pînă la rețele de radioficare de la 100 la 450 de abonați. În ce privește destinația primului produs, acesta redă emisiunile mono și stereofonice radio în gamele de unde medii, scurte și ultrascurte, iar cel de-al doilea redă emisiunile radiofonice mono și stereo pe șapte lungimi de undă în toate gamele standardizate internațional". După cum sublinia interlocutorul nostru, asemenea tipuri de produse nu s-au mai realizat pînă în prezent. Și o notă bene : întregul efort de proiectare și asimilare a fost realizat de corpul tehnic și ingineresc al întreprinderii, cele trei produse amintite dovedindu-se a fi printre cele mai performante. Iată, de pildă, după cum ne mărturisea unul dintre veteranii întreprinderii, ing. Marin Purcea, șeful serviciului proiectare, documentație de fabricație, sistemul stereo compact 01 reunește într-un singur produs trei componente : radioreceptor MA—MF, casetofon și picup. Construită pe un șasiu robust, combina are o fiabilitate crescută și un consum redus de energie. Amplificatorul 2×50 W este în așa fel conceput încît poate îndeplini cîteva funcții : de uz general, de sonorizare mono sau stereo, cu mixer, de radioficare mono. Printr-o simplă comutare se poate face trecerea de pe modulul de funcționare **pe radioficare**, alimentînd o linie de 30 V care poate cuprinde pînă la 320 de difuzoare de radioficare. Cît despre radioreceptorul cu picup și de reținut faptul că are posibilitatea să recepționeze emisiunile de radiodifuziune în gamele MA și MF, monofonice și stereofonice.

De realizarea acestor premiere — începînd cu proiectarea și terminînd cu punerea în fabricație — se leagă numele inginerilor Constantin Măciucă, Cristian Moicean, Dan Iacobescu, Sorin Teodorescu, Adrian Ivășcanu, Daniela Radu, Adrian Neacșu, Velizar Sorescu, al arhitectului Sorin Serbinski, al tehnicienilor Culai Coman, Ilie Năstase, Bruno Cîrțină.

Aflate la vînzare în magazinele de profil ale comerțului de stat, la prețuri accesibile, produsele menționate sînt însoțite de pliante cu detalii privind caracteristicile tehnice și modul de funcționare. Prin reprezentanțele tehnice județene și ale municipiului București, service-ul întreprinderii „Electronica" asigură asistența și reparația acestor bunuri pe perioada unui întreg an de garanție. Să sperăm că numai neîndeminarea unor beneficiari ar putea alerta service-ul ! Pentru că, după cum ne-au asigurat specialiștii, produsele sînt performante ! „Electronica" a fost și de astă-dată la înălțime, venind în întîmpinarea solicitatorilor cu aceste produse-surpriză.

Marta CUIBUȘ

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ ÎN SPRIJINUL ZOOTEHNIEI

O „scurtătură" bună, dar puțin frecventată, către cirezile de elită

A devenit pe deplin posibilă obținerea de exemplare de bovine cu o valoare biologică deosebită folosind vaci mediocre atît la producția de carne, cît și la cea de lapte. Performanța transformării în realitate a ceea ce, pînă nu demult, era de domeniul ficțiunii se datorează transferului de embrioni. Pretutindeni în lume se consideră că această metodă reprezintă cu siguranță una dintre biotehnologiile de bază ale viitorului. Aprecierea porneste de la avantajele cu adevărat spectaculoase dovedite în practică de aplicarea acestui tip de transplant, devenit, grație progreselor din ultimii ani, practicabil prin mijloace complet nechirurgicale. Animalele obținute pe această cale sînt însoțite de un veritabil „certificat de garanție", care oferă certitudinea că ele vor demonstra în producție un cîștig genetic exprimat în litri de lapte și grame de spor zilnic în greutate, fireste ambii parametri la niveluri-record.

În mod obișnuit, pe parcursul vieții sale economice, o vacă, fie ea de cea mai ridicată valoare genetică, poate avea 6—7—8 și doar cu totul excepțional 10 viței, în cazul exemplarelor cu mare longevitate productivă. Grație transferului anual de embrioni, fiecare vacă valoroasă poate și realizează efectiv 6—10 și chiar 20—30 de viței, dintre care peste jumătate tăurași, ceea ce corespunde cu o multiplicare de tot atîtea ori a unor caractere favorabile. Experimente efectuate și la noi în țară au arătat că embrioni viabili se mai pot recolta chiar și de la vaci de 15—16 ani, în timp ce, în condiții de producție, nu se depășește vîrsta de 10—12 ani. Ca atare, în lume, specialiștii sînt unanimi în a recunoaște că principalul avantaj al transferului de embrioni este obținerea de la animale valoroase a unui număr considerabil sporit de descendenți, mai ales de tăurași de mare valoare genetică, destinați însămînțărilor artificiale, în cadrul programelor de ameliorare a șeptelului. Așadar, noua biotehnică este, în principal, o pîrghie de creștere calitativă, și nu cantitativă a șeptelurilor, aceasta din urmă fiind lăsată, pe plan mondial, acum și în viitor, tot pe seama însămînțărilor artificiale.

Un alt imens avantaj al noii metode este posibilitatea constituirii unor „bănci de embrioni" — există deja una la Stațiunea de cercetare și producție pentru creșterea bovinelor din Tîrgu Mureș și multe altele în lume —, unde materialul genetic de mare valoare este conservabil la infinit. Aceasta înseamnă că, la ani și ani după ce o vacă înalt productivă a dispărut, însușirile sale pot fi multiplicate la sigur și, implicit, șansele de a obține un număr sporit de exemplare cu ridicată valoare biologică. Beneficii fantastice, opinează specialiștii, implică transferul de embrioni și deoarece, prin garanțiile sanitar-veterinare pe care le prezintă, el oferă o metodă eficientă de a avea contact cu surse de gene dintre cele mai valoroase din lume. Mai precis, se pot obține animale din rasele cele mai prețioase, de pe toate meridianele, fără nici un risc de transmitere a unor boli și infecții virale, prezente eventual la genitori, în schimb, cu garanția că viteii obținuți sînt apți să se adapteze rapid condițiilor specifice zonei în care urmează să trăiască.

Transferul de embrioni oferă, prin urmare, posibilitatea extinderii considerabile a schimburilor internaționale de valori genetice animale, orice țară putînd astfel participa cu ușurință la competiția mondială a ameliorării genetice a șeptelurilor. În fața unor asemenea argumente, nu este de mirare că, pe plan mondial, se impune tot mai mult formula de a vinde și cumpăra cirezi întregi de animale valoroase, „comprimate" în conteinere cu azot lichid, atît de ușor transportabile.

În fața unor asemenea avantaje se impune de la sine întrebarea : „Cît de răspîndit este, actualmente, la noi în țară transferul de embrioni ?" Cu toate că se împlinește anul acesta un deceniu de la primul transfer reușit, la bovine, promițătoarea biotehnică se practică în mod curent numai la Institutul de cercetare și producție pentru creșterea bovinelor Balotești și la stațiunea de profil din Tîrgu Mureș. Ce-i drept, preocupări susținute, în acest sens, se semnalează și la facultățile de zootehnie și medicină veterinară din Timișoara și Cluj-Napoca, iar anumite rezultate răzlețe s-au înregistrat și în unele unități din zootehnie. Cum se explică acest nivel scăzut, de vreme ce, pe plan mondial, se recunoaște că țara noastră deține un excelent nucleu de specialiști în domeniul transferului de embrioni ?

— În mod aparent paradoxal, tocmai datorită faptului că, la ora actuală, există la noi specialiști numai la nivel de nucleu, cînd această metodă, ca să fie eficient extinsă, pretinde existența unor echipe de „transferiști" în toate zonele geografice ale țării, afirmă dr. Nicolae Ilinca, șeful laboratorului de reproducție de la Balotești.

Tocmai pentru a asigura extinderea largă a acestei metode, în 1988, a fost elaborat „Programul de aplicare în producție a transferului de embrioni la bovine", inițiat de Comitetul Național pentru Știință și Tehnologie, împreună cu Academia de Științe Agricole și Silvice și Ministerul Agriculturii, acest program prevede înființarea, într-o primă etapă, a 8 centre de producție pentru transferul de embrioni, care, împreună cu centrele existente în unitățile de cercetare și în cele de învățămînt superior, să acopere un mare număr de ferme de elită, deținătoare de animale valoroase, din toate zonele țării. Organizarea, dotarea, îndrumarea tehnică și controlul acestor centre revin direcției generale zootehnice din Ministerul Agriculturii. Pînă în prezent însă nu a fost înființat nici un asemenea centru de producție.

De la institutul din Balotești aflăm că, pînă la sfîrșitul anului curent, este prevăzut să ia ființă cîte un centru la trei dintre stațiunile institutului, respectiv la cele din Sighetu Marmației, Iași și Arad, care să acopere o zonă geografică mai largă. Iar pentru la anul, tot pe lîngă unități ale cercetării, alte patru centre. La condițiile necesare funcționării acestor unități de transfer de embrioni ne vom referi însă ulterior.

Mai întîi ar trebui știut : De ce nu s-au format totuși pînă acum echipe de asemenea „transferiști", de vreme ce în țară există, în zone geografice diferite, două centre cu competența și dotarea tehnică necesare transferului... de cunoștințe ? Solicitînd răspuns la această întrebare, toți specialiștii din respectivele centre pe care i-am chestionat au ținut să precizeze că, înainte de toate, trebuie făcute cîteva utile precizări, pe care directorul științific al institutului din Balotești, dr. ing. Ion Arișanu, le-a rezumat astfel :

— Transferul de embrioni este o tehnologie de virf, care necesită cunoștințe de virf, așa că o expeditivă vizită de documentare la centrul nostru ori la cel din Tîrgu Mureș nu este nici pe departe suficientă pentru cineva dornic să practice eficient această biotehnică a viitorului.

Rigurozitatea științifică necesară în aplicarea metodei, din clipa în care începe pregătirea vacilor donatoare și a celor receptoare, trebuie să meargă pînă la nivel de consecință, se înțelege de ce consideră specialiștii că, înainte de toate, înainte chiar de dobîndirea aparaturii necesare, este nevoie să se formeze echipe de „transferiști" competenți, să se pregătească oameni capabili să aplice eficient noua biotehnică. Iar orice zi trecută, fără a se întreprinde ceva concret în acest sens, înseamnă, fără exagerare, ani de întîrziere în ameliorarea genetică a șeptelului.

— În prezent sîntem în măsură să constituim centre de instruire pentru formarea de asemenea echipe la Balotești și la Tîrgu Mureș, afirmă dr. N. Ilinca.

S-au format pînă acum specialiști pentru producție cu ajutorul forțelor din cercetare ? Deocamdată doar un număr foarte restrîns. Practica a arătat că pentru formarea temeinică a unui specialist sînt necesare luni și luni de studiu și de practică, o pregătire cu totul specială. A merge, de exemplu, pentru două săptămîni la stațiunea din Tîrgu Mureș nu înseamnă altceva decît prilejul unei informări, al unei prime luări de contact, chiar și atunci cînd este vorba de un cadru cu studii superioare. Există și opinia că pentru formarea unor pasionați specialiști în domeniul noii biotehnici ar fi binevenită și atragerea tinerilor absolvenți din învățămîntul superior veterinar și zootehnic. Efectuarea stagiaturii pe lîngă centrele de transfer de embrioni existente în sectoarele de producție din respectivele unități ale cercetării ar constitui o bună modalitate de formare a unor cadre competente. După opinia specialiștilor, important este ca noua biotehnică să fie introdusă treptat, pe etape, în producție, astfel încît să se impună prin forța rezultatelor obținute.

De însemnătate deosebită pentru reușita extinderii acestei biotehnici a viitorului — relevă, practic, toți interlocutorii noștri din domeniul cercetării — este asigurarea fără întîrziere a bazei tehnico-materiale necesare centrelor de cercetare și de producție în domeniul transferului de embrioni. De notat că multe din utilajele și aparatura necesare se fabrică în România. Deocamdată însă nu și instrumentarul de recoltare și transfer nechirurgical al embrionilor.

De aceea, așa cum prevede Programul de aplicare în producție a transferului de embrioni la bovine, este necesar ca, în colaborare cu centrele de cercetare specializate în această biotehnică, industria să asimileze respectivul instrumentar absolut indispensabil. Pe lîngă această asimilare ar trebui impulsionată și asimilarea celor opt produse biologice și medicamentoase, pe care industria farmaceutică de la noi din țară nu le fabrică încă. Se impune, asadar, ca această activitate să fie cît mai grabnic inițiată. Iar cele cîteva promițătoare încercări de început ale unor unități, cum ar fi „Comtim" din Timișoara, trebuie încurajate și impulsionate corespunzător.

— În principal, este vorba de hormoni de înaltă puritate, care ar fi deosebit de utili în zootehnie și pentru creșterea fertilității animalelor, în general, deci nu numai pentru transferul de embrioni, precizează dr. E. Silvaș.

Pînă la înregistrarea unor progrese palpabile, trebuie să constatăm că unii înțeleg parcă prin „tehnologia viitorului", denumire aplicată transferului de embrioni, că ea poate aștepta liniștită... viitorul. De fapt, pentru a nu pierde cursa mondială a ameliorării genetice a șeptelului, trebuie acționat rapid, fără nici un fel de tergiversări. Condiții de înregistrare a unor progrese mai rapide există. Dispunem de specialiști care stăpînesc perfect această biotehnică. Deși nu sînt numeroși, ei sînt capabili să-și transmită cunoștințele. Întrucît formarea de cadre competente constituie prioritatea numărul 1 a extinderii transferului de embrioni, trebuie să se acționeze astfel încît noua „biotehnică a viitorului" să se impună și la noi în țară într-un viitor cît mai apropiat.

I. DABU

Experienţe, preocupări, cerinţe în

Perfecţionarea pregătirii cadrelor

ıtre formele prin care se asigură ierea şi însuşirea temeinică, de e membrii organelor de partid, ca- e de conducere din economie, din ratul de stat şi de către cei cuprinşi rezerva de cadre, a documentelor gramatice ale partidului, a ideilor, lor şi orientărilor din opera secre- lui general al partidului, tovarăş Nicolae Ceauşescu, a politicii in- ie şi externe a partidului şi sta- ii nostru, a concepţiei revoluţio- e despre lume şi viaţă se află versitatea politică şi de conducere. faţa acestei forme de pregătire itică se ridică cerinţe noi, ce de- g din orientările şi exigenţele ulate de secretarul general al tidului în domeniul formării ca- lor, al pregătirii lor temeinice, ltilaterale.

um a fost organizată şi ce con- zii se desprind din activitatea des- urată de universitatea politică şi conducere din judeţul Suceava ?

- În anul de studiu 1988/1989 — ne nea tovarăşa Georgeta Ghiuş, di- tor al cabinetului judeţean pentru vitatea ideologică şi politico-edu- vă — la nivelul judeţului nostru cţionează 36 grupe, cuprinzînd 757 sanţi, având o compoziţie strins ată de specificul activităţii econo- co-sociale şi cultural-educative e se desfăşoară în această parte ării. De fapt, în întreaga activi- ţinem cont de acest specific. For- şi calitatea dezbaterilor, nivelul gătirii politico-ideologice a cursan- r au sporit prin participarea la bateri, schimburi de experienţă şi mene, la secţiile universităţii po- ce şi de conducere din Suceava, ticeni, Rădăuţi şi Vatra Dornei, nor cadre cu munci de răspundere, cialişti din diverse domenii, pro- ndanţi ai C.C. al P.C.R., precum prin folosirea unui bogat material actic (planşe, panouri, diapozitive, cule etc.). Un plus de eficienţă au it, la Suceava şi Fălticeni, dezba- ile organizate la întreprinderea de laje şi piese de schimb, întreprin- ea de maşini-unelte, muzeul ju- ean, staţiunea de cercetări agrico- laboratorul de educaţie materia- -ştiinţifică din Suceava, filatura în şi cinepă, Staţiunea de cerce- e şi producţie pomicolă Fălticeni.

Pentru a afla mai multe amănunte, ıtru a vedea cum apreciază cursan- şi absolvenţii însişi activitatea des- urată în cadrul universităţii, am ctuat un scurt test, adresînd ur- toarele întrebări : 1. Cu ce aşteptări aţi venit şi ce aţi găsit la uni- sitatea politică şi de conducere ? Ce vă place ? 3. Ce nu vă place ? Ce aţi dori (aţi fi dorit) în plus ? tedăm în continuare răspunsurile ora din participanţii la ancheta astră.

***Eugenia Vărvărucă*, secretar ad- ct cu probleme de propagandă al nitetului de partid de la întreprin- ea de sticlărie-menaj, cursant, a- IV : 1. „La universitatea politică de conducere mi s-a conturat cu** pătrundere şi claritate programul de perfecţionare a activităţii economico-sociale pe măsura noilor exigenţe ale dezvoltării de tip intensiv. Ca secretar adjunct cu propaganda am înţeles că activitatea politico-ideologică trebuie să se transforme într-o puternică forţă, că numai în măsura în care vom înarma oamenii muncii cu noile cuceriri ale cunoaşterii umane vom ridica nivelul general de pregătire al constructorilor socialismului. 2. Desfăşurarea activităţii de instruire se petrece sub semnul seriozităţii şi competenţei, a dispărut într-o bună măsură distanţa profesor elev, oricine poate întreba şi i se răspunde cu competenţă. Conducătorul de curs ştie să ne stimuleze pentru a ne formula deschis propriile noastre puncte de vedere. Cursanţii dobîndesc capacitatea de a purta discuţii vii, combative, interesante, de a realiza un dialog concret şi antrenant. 3. Se face totuşi simţită lipsa unor materiale ajutătoare adecvate : grafice, planşe, diapozitive, diafilme, care să uşureze modul de înţelegere a problemelor teoretice. 4. Aş dori să se facă măcar o parte din cursul privind problemele fundamentale ale evoluţiei mondiale contemporane".

Adrian Pinzaru, secretarul biroului organizaţiei de bază de la inspectoratul judeţean pentru controlul calităţii produselor, absolvent din 1988 al universităţii politice şi de conducere : „1. Am venit cu speranţa că îmi voi lărgi orizontul cunoaşterii în domeniul politico-ideologic, economic şi istoric. Maniera de organizare, cadrul elevat şi modul de desfăşurare a cursurilor, dezbaterile ce au avut loc cu aportul nemijlocit al lectorilor cu o bogată experienţă, ancorarea lecţiilor în realitate au confirmat aşteptările mele. 2. Elementele de noutate în informare şi documentare, dotarea tehnico-materială şi biblioteca, fondul de carte din toate domeniile de experienţă pe teme specifice organizate în anii II şi III la observatorul astronomic, staţiunea de cercetări agricole, combinatul de fibre, celuloză şi hîrtie etc. au contribuit la mai buna însuşire a cunoştinţelor. 3. N-a fost nimic care să nu-mi placă. De aceea, acum sînt înscris la cursul special, cu durata de un an, de perfecţionare a pregătirii politico-ideologice a absolvenţilor universităţii politice şi de conducere. 4. Aş fi dorit mai multe întîlniri cu specialişti şi personalităţi ale vieţii politice, economice, ştiinţifice şi culturale".

Dumitru Panciu, şeful comisiei de propagandişti şi agitatori de la întreprinderea integrată de lînă, cursant, anul IV : „1. Am dorit să-mi completez cunoştinţele, să înţeleg mai bine fenomenele din domeniile politic, economic şi social din ţara noastră, activitatea internă şi internaţională a partidului şi statului nostru. 2. Mi-a plăcut faptul că lectorul a creat o atmosferă bună de studiu, transmiţîndu-ne încrederea în noi. Astfel, în momentul de faţă majoritatea cursanţilor participă activ la desfăşurarea dezbaterilor, iar abordarea problemelor puse în discuţie se face mai direct faţă de alte forme de activitate la care participăm. 3. Nu au fost lucruri care să nu-mi placă în mod special, dar ar fi de dorit participarea şi mai activă la dezbateri a tuturor cursanţilor. 4. Deşi au mai fost organizate, ar trebui ca, în afara dezbaterilor, să participăm şi la alte activităţi, cum ar fi schimburile de experienţă cu alte grupe de cursanţi, vizite la unităţi economice, întîlniri cu lectori ai C.C. al P.C.R."

Din activitatea universităţii politice şi de conducere din Suceava

Lucia Buzaş, contabil-şef, întreprinderea de tricotaje „Zimbrul", absolventă din 1987 : „1. Am dorit să-mi îmbogăţesc cunoştinţele politice şi cele privind ştiinţa conducerii. 2. Am apreciat mobilitatea în desfăşurarea lecţiilor, chiar şi în ceea ce priveşte locul, pentru că s-au ţinut la cabinetul judeţean pentru activitatea ideologică şi politico-educativă, dar şi la muzeu, observatorul astronomic, unde se aflau, ca fond suplimentar de informaţii, materiale ajutătoare. 3. Faptul că în anul I cursurile au avut loc numai la întreprinderea de sticlărie-menaj ne-a creat destule probleme pentru a ajunge la timp la lecţii. 4. În timp ce frecventam cursurile universităţii politice şi de conducere eram şi propagandistă la învăţămîntul de partid. Or, la instruirile propagandiştilor se organizau dezbateri şi întîlniri cu lectori ai C.C. al P.C.R. Ar fi bine ca la asemenea dezbateri şi întîlniri organizate pentru propagandişti să fie invitaţi şi cursanţii la universitatea politică şi de conducere".

Constantin Horbovanu, secretarul biroului organizaţiei de bază de la oficiul de cadastru, organizarea teritoriului şi aşezăminte, absolvent din 1988 : „1. Universitatea politică şi de conducere a fost mai degrabă un învăţămînt politico-ideologic repetat, care se face şi în unitate, deşi conducătorul cursului a mai venit cu nişte lucruri în plus. Totodată, universitatea politică şi de conducere a fost, pînă la urmă, doar... universitate politică. Pentru că nu s-au abordat, în toţi cei 4 ani, probleme de conducere. Asta în pofida faptului că în grupă cu mine erau şi cadre de conducere (directori, contabili-şefi etc.). 2. Lectorii bine pregătiţi, dezbaterile la obiect, cabinetele noi, frumoase şi modern utilate au întregit atmosfera de muncă. 3. Nu mi-a plăcut că uneori prezenţa la lecţii a fost slabă, ceea ce ar trebui să dea de gîndit asupra modului în care se face selecţia candidaţilor pentru universitate. 4. Aş fi dorit să asistăm la o şedinţă a consiliului oamenilor muncii sau la o adunare generală dintr-o întreprindere cu rezultate mai slabe pentru a vedea modul de abordare a problemelor, de găsire a căilor pentru depăşirea greutăţilor".

Menţionăm că am primit răspunsuri la întrebări de la mulţi alţi cursanţi sau absolvenţi ai universităţii politice şi de conducere. Din cele relatate reiese că la universitatea politică şi de conducere din Suceava se desfăşoară o activitate bună, care răspunde în mare măsură cerinţelor de perfecţionare a pregătirii cadrelor. În acelaşi timp, se impune precizarea că activitatea universităţii politice şi de conducere poate fi îmbunătăţită. Mai întîi este vorba de modul de selecţionare a cursanţilor. Pentru că frecvenţa la cursuri depinde şi de seriozitatea pe care o dovedesc aceştia în pregătire. În acelaşi sens, este necesară îndrumarea mai atentă a conducătorilor de cursuri, perfecţionarea pregătirii lor înainte de toate. Felul în care sînt predate cunoştinţele şi conduse dezbaterile este foarte important în spargerea monotoniei despre care vorbeau unii cursanţi. Deosebit de important este şi faptul dacă cele acumulate se aplică în activitatea concretă din întreprinderea din care face parte cursantul. Mulţi dintre foştii cursanţi ne-au spus că după absolvirea universităţii politice şi de conducere n-au mai fost întrebaţi nimic de multă vreme. Or, activitatea din cadrul universităţii trebuie să-şi găsească finalizarea în perfecţionarea activităţii de la locul de muncă al absolventului. Pentru că şi aceasta ar contribui la sporirea interesului în pregătire. Pe un plan mai larg, ar trebui ca materialele publicate în sprijinul cursanţilor să apară cu cel puţin o lună înainte de ţinerea temelor pentru a putea fi studiate de toţi. Astfel universitatea politică şi de conducere şi-ar consolida statutul şi prestigiul de formă superioară de pregătire politico-ideologică în cadrul sistemului unitar al învăţămîntului politico-ideologic.

Sava BEJINARIU
corespondentul „Scînteii"

CULTUL MUNCII

Mare muncitor el însuşi — doar geniul este 99 la sută transpiraţie şi 1 la sută inspiraţie —, trudind zi şi noapte pînă la epuizare, în sensul strict al termenului, Eminescu a preţuit în gradul cel mai înalt munca, văzînd în ea o „lege a lumii moderne care nu are loc pentru leneşi" şi singura sursă de bunăstare şi progres a unui popor. Nimic nu poate „înlocui munca, şi o stare de lucruri care nu se întemeiază pe ea e o fantasmagorie care va dura mai mult sau mai puţin, dar se va preface în fum la suflarea rece realităţi". Fără truda corect răsplătită nu poate fi vorba de progres, de civilizaţie şi cultură, de demnitatea omului şi de bunăstare, de libertatea şi fericirea lui. „Nu există nici libertate, nici cultură, fără muncă şi cine crede că prin profesarea unei serii de fraze a înlocuit munca, deci libertatea şi cultura, acela se prenumără, fără să o ştie, între paraziţii societăţii omeneşti, între aceia care trăiesc pe pămînt spre blestemul, ruina şi demoralizarea poporului lor". E o idee cardinală care trece prin publicistica lui Eminescu, ca o rază de soare prin nişte splendide vitralii.

Eminescu a preţuit munca şi a cinstit statornic, cu sinceritate, pe producătorii de bunuri materiale care satisfac „trebuinţele fundamentale ale omului", socotind că „omul, în starea sa firească, are trebuinţă de puţine lucruri : mincarea, locuinţa, îmbrăcămintea. Acestea pentru existenţa personală — afirma el cu o certitudine voievodală pe care a sesizat-o Blaga. De aceea o naţie trebuie să îngrijească de clasele care produc obiectele ce corespund acestor trebuinţe". De aici, din asemenea concepţii decurge credinţa sa că pentru acea vreme (sublinierea se cere reţinută) ţărănimea reprezenta „clasa cea mai pozitivă din toate, cea mai conservatoare în limbă, port, obiceiuri, purtătorul istoriei unui popor, naţia în înţelesul cel mai adevărat al cuvîntului".

Munca liberă e un atribut al omului liber în viziunea poetului Eminescu, o condiţie sine qua non a existenţei cinstite şi demne. Ea conturează personalitatea umană şi dă sens trecerii sale prin lume. Munca exploatată de clasele avute aruncă omul în stare de sclavie şi declanşează satira şi pamfletul. „Prin bunuri ce furară în veci vezi cum conspiră / Contra celor ce dinşii la lucru-i osîndiră / Şi le subjugă munca vieţii lor întregi", căci : „A stelor greoaie cară trebuie'mpinse / Şi trebuiesc luptate războaiele aprinse / Căci voi murind în singe, ei pot să fie mari", spune el despre proletari în poemul Împărat şi proletar, exprimîndu-şi adînca solidaritate cu cei ce muncesc jefuiţi de alţii şi întrebîndu-se protestatar : „De ce să fiţi voi sclavii milioanelor nefaste / Voi, ce din munca voastră abia puteţi trăi ? (...) De ce uitaţi că-n voi e şi număr şi putere ?" E surprinzător cită unitate de concepţie există în actul de creaţie eminescian. E limpede, socotim noi, că pe ideea muncii se altoieşte revoluţionarismul profetic eminescian şi se afirmă accentele umaniste, patriotice şi sociale care constituie o caracteristică esenţială a personalităţii sale.

În pornirea lui justificată împotriva birocratismului, a păturilor parazitare, Eminescu condamna trîndăvia şi exploatarea, huzurul şi luxul, fericirea înşelătoare stoarsă din nefericirea celor exploataţi şi lega nu numai viaţa economică, ci chiar destinul biologic al unui popor, supravieţuirea lui de munca fizică, de exerciţiul ei continuu.

Munca este termometrul moral al unei societăţi : „Cînd munca unei clase într-un popor nu mai echivalează drepturile de care ea se bucură, atunci, acea clasă e coruptă". Or, o fiinţă coruptă, bolnavă grav moralicheşte, nu poate supravieţui prea multă vreme. Pe ea o aşteaptă sapa şi lopata. Aşa relese şi din întreaga noastră paremiologie populară. Munca dă măsura omului. Ea face omul om. Ea îi justifică drepturile individuale şi istorice. În ceea ce priveşte concepţia despre muncă, Eminescu se identifică pe deplin cu felul de a gîndi al poporului român. Să nu se tragă însă concluzia că Eminescu ar recunoaşte numai importanţa şi valoarea muncii fizice, direct productive. Ar fi o gravă eroare care ar întuneca imaginea adevăratului Eminescu, gîndirea sa politică din beletristică sau din publicistică, din judecăţile atît de pertinente, ştiinţifice, în sensul că se sprijină pe teoreminice şi vaste cunoştinţe de economie politică, istorie şi sociologie. Ca al oricărui geniu, universul creaţiei eminesciene din poezie, proză, dramaturgie, critică de artă ori publicistică, trebuie înţeles în unitatea lui organică, şi nu pe parcele care n-ar comunica între ele.

A fost preocupat ca nimeni altul de munca intelectuală, studiind cu aviditate cultura umanităţii, admirîndu-i geniile (Homer, Shakespeare, Kant, Schopenhauer, Lenau etc.), stimîndu-şi precursorii din literatura naţională, în Epigonii, pe Cantemir, Cîrlova, Grigore Alexandrescu, Eliade, Alecsandri, Negruzzi, Bolintineanu sau, în articole, pe Bălcescu, ba chiar şi pe unii mai modeşti, precum Cichindeal, Mumuleanu, Beldiman, Sihleanu, Donici, Mureşanu, Bolliac şi alţii. Nu tocirea conştiinţei critice l-a făcut pe Eminescu să se entuziasmeze în faţa atîtor precursori de valoare foarte inegală, ci admiraţia pentru truda lor, luminată de puternice convingeri, de statornice credinţe în ideal şi în rostul muncii „sîntelor firi vizionare" care „au scris o limbă ca un fagure de miere". Semnificaţia aceasta o desluşeşte Eminescu însuşi într-o scrisoare trimisă din Viena la 17 iunie 1870 lui Iacob Negruzzi, redactorul Convorbirilor literare. „Dacă în Epigonii veţi vedea laude pentru poeţi ca Bolliac, Mureşan ori Eliade, — acelea nu sînt pentru meritul intern al lucrărilor lor, ci numai pentru că într-adevăr te mişcă acea naivitate sinceră cu care lucrau ei. (...) Poate că Epigonii să fie rău scrisă. Ideea fundamentală e comparaţiunea dintre lucrarea încrezută şi naivă a predecesorilor noştri şi lucrarea noastră, trezită dar rece. (...) Predecesorii noştri credeau în ceea ce scriau, cum Shakespeare credea în fantomele sale". Scriitorii evocaţi admirativ de Eminescu sînt cei ce au trudit pentru desfundarea izvoarelor neamului nostru, arătîndu-i originea daco-romană, subliniindu-i continuitatea pe pămîntul strămoşesc, cei ce s-au jertfit pentru idealurile revoluţiei de la 1848 din toate provinciile româneşti, cei ce-au înfăptuit Unirea de la 24 ianuarie 1859, cei ce „convorbeau cu idealuri", încercînd să creeze „o altă lume pe-astă lume de noroi".

Eminescu la ca simbol al omului de artă valorile de vîrf : Homer, Calidassa, Dante, Shakespeare sau pe „Rafael pierdut în visuri ca-ntr-o noapte înstelată / Sufletul îmbătat de raze şi de-eterne primăveri" care „a creat pe pînza goală pe Madona Dumnezee", marturisindu-şi întreaga veneraţie pentru zamislitorii de frumuseţi şi de valori spirituale. Lucearnarul, cea mai desăvîrşită creaţie a sa, e închinată sorţii omului de geniu. Opoziţia, în viziunea lui Eminescu, nu e între munca fizică, productivă şi cea intelectuală prestată de valori autentice, în rond nişte proletari intelectuali, ca bătrînul dascăl din Scrisoarea I care „sprijină lumea şi vecia într-un număr", ci între munca productivă şi cei care se sustrag de la ea, devenind „amploaiaţi", proprietari, exploatatori, căci „cu cît mai mulţi indivizi se sustrag de la producerea brută, cu atît mai mulţi trăiesc pe sama aceleaşi sume de oameni". Această sumă de oameni era, în concepţia eminesciană, ţărănimea, „singura clasă pozitivă, pe al cărei spate trăim cu toţii", „clasa care după părerea noastră (a lui Eminescu n. n.) e cea mai importantă care exploatează de-a dreptul natura care produce materiile brute".

Eminescu aramă cu o limpezime tranşantă obligaţiile statului faţă de clasa producătoare de bunuri materiale şi cere să fie antrenate la munca şi paturile superpuse, care o exploatează fără milă : „Deci pe lîngă aceea, că statul va îngriji ca această clasă, aceşti hamali ai omenirii să stea cît se poate de bine, el va căuta a deprinde şi clasele superioare (înţelege exploatatoare n.n.) la o muncă folositoare, care să compenseze pe deplin sacrificiile celor inferioare. De aceea, el va fi printr-o aspră organizare contra semidoctismului, contra spoielii, contra tendinţei egotistice a acestor clase de a cîştiga mult prin muncă puţină, de a nu se întreba în socoteala cui trăiesc".

Pentru uşurarea muncii producătorilor de bunuri materiale, pentru sporirea producţiei, lucrătorul pămîntului va trebui „să se cultiveze şi să lucreze cu maşina", să facă agricultură intensivă, să exporte supraprodusul de cereale şi de vite, să se asigure o industrie naţională, stăvilind înmulţirea funcţionarilor, advocaţilicul, proliferarea „jurnaliştilor fără carte", a „administratorilor fără ştiinţă", a „profesorilor fără elevi", a formelor fără fond, căci toate situaţiile citate mai sus reprezintă în ochii lui Eminescu „numai forma goală a culturii, nicidecum cuprinsul"...

În concepţia lui Eminescu, „munca temeinică este singura îndreptăţire pe acest pămînt" care poate fi înnobilată „sub forma artei, a literaturii, a ştiinţei, care fără acea capitalizare n-ar fi cu putinţă". Dar Eminescu, gînditorul politic şi gazetarul de geniu, recunoaşte de îndată că „împăcarea între muncă şi capital va fi foarte grea, este chiar cu neputinţă". În conflictul dintre cei doi factori antagonici, Eminescu este întotdeauna de partea muncii, a celor ce muncesc şi creează valorile materiale şi spirituale ale umanităţii.

Ion Dodu BĂLAN

Idei şi semnificaţii în creaţia eminesciană

Cabinetul de limba română de la liceul „Radu Negru" din Făgăraş, care a sărbătorit de curînd 120 de ani de existenţă
Foto : Agerpres

Festivalul naţional „CÎNTAREA ROMÂNIEI"

Confirmarea talentelor

Desfăşurarea fazei pe consilii unice agroindustriale de stat şi cooperatiste din judeţul Hunedoara în cadrul celei de-a VII-a ediţii a Festivalului naţional „Cîntarea României" a relevat, din nou, însemnatele disponibilităţi ce există în fiecare comună sau sat pentru valorificarea nestematelor obiceiuri, cîntece şi dansuri folclorice, punerea în scenă a unei mari diversităţi de spectacole. La Blăjeni, Baia de Criş, Certej, Beriu sau în alte locuri, sălile căminelor culturale, deşi spaţioase, au devenit neîncăpătoare. Interesul deosebit de larg, căldura cu care a primit publicul spectator fiecare gen de formaţie dovedesc prestigiul cîştigat de acestea în cadrul generosului festival „Cîntarea României", ce în acest an cuprinde, în judeţ, nu mai puţin de 3 987 formaţii artistice şi 402 cercuri de creaţie.

Pe lîngă formaţiile consacrate, cu tradiţie, au apărut altele noi care, prin repertoriul prezentat, şi-au atras deopotrivă aprecierile spectatorilor şi ale juriilor. La faza pe consiliul unic agroindustrial Brad, de exemplu, în cadrul formaţiilor ce au prezentat spectacole pe scenele căminelor culturale din Blăjeni, au impresionat artiştii amatori din comuna Buceş, atît ca număr, cît şi ca genuri, dar, mai ales, prin calitatea, autenticitatea actului artistic. Ansamblul folcloric mixt a prezentat un spectacol dedicat muncii. Grupul vocal, teatrul de valorificare a obiceiurilor legate de lucrul la pădure, dansurile şi cîntecele populare prezentate de formaţiile artistice de amatori din Buceş, Mihăileni şi Dupăpiatră au pus în valoare virtuţile unor interpreţi ca Elena Leaha, Viorica Ştefan, Aurora Gligor, Nastasia Boboia, Elena Biscaru şi neobositul şi talentatul dansator Ioan Igreţ. Tot pe această scenă s-au remarcat artiştii amatori din comuna Bucureşci cu recitalul de poezie patriotică prezentat sub genericul „Trăim o epocă de aur". Spectacolul brigăzii artistice a abordat o tematică specifică activităţii cetăţenilor din satele de deal, criticînd pe cei care se sustrag de la activităţile obşteşti. Atît pe scena căminului cultural din Blăjeni, cît şi la Baia de Criş, din Baia de Criş au aplaudat la scenă deschisă grupurile vocale feminine, bărbăteşti din Brotuna, Ocişor, Luncoiu de Jos sau grupul vocal de muzică cultă din Baia de Criş, precum şi unele formaţii corale care prin tematica aleasă, calitatea interpretării, ţinută scenică, s-au bucurat de aceleaşi călduroase aprecieri formaţiile de tuinicărese din Blăjeni şi Bulzeşti. La Baia de Criş a făcut o bună impresie „Şezătoarea meşteşugarilor" în care artiştii amatori din localitate au valorificat pe scenă tradiţia ce există aici privind diferite meşteşuguri — olăritul, spătăritul, rotăritul, torsul şi ţesutul. În timpul executării acestor lucrări, participanţii la şezătoare evidenţiau, prin povestire şi cîntec, elementele specifice fiecărui meşteşug în parte. Numeroşii spectatori s-au calificat pentru faza judeţeană. Aşa cum era de aşteptat, în această zonă folclorică deosebit de bogată în formaţii de muzică populară şi dansuri, şi soliştii instrumentişti s-au prezentat cu bune rezultate. S-au evidenţiat în mod deosebit soliştii instrumentişti Pera Bulz şi fiul său, Eugen, din Vaţa de Jos, soţii Dorel Benea şi Dorina (solistă vocală) şi alţii.

Subliniind unele aspecte ale desfăşurării fazei pe consiliile unice agroindustriale de stat şi cooperatiste, tovarăşul Mircea Bele, director la Centrul de îndrumare a creaţiei populare şi a mişcării artistice de masă al judeţului Hunedoara, remarca faptul că, în actuala ediţie, organele locale de partid şi de stat, instructorii obşteşti, cadrele didactice au manifestat un interes crescut pentru valorificarea folclorului local prin cuprinderea largă a unui număr mare de cetăţeni tineri şi vîrstnici la actul de cultură, asigurarea unei continuităţi şi calităţi crescute la un mare număr de formaţii, apariţia unor formaţii noi, care n-au mai fost prezente în fazele anterioare. Un număr mare de comune au cuprins aproape toate genurile artistice. Dar aşa cum s-a constatat, au fost şi cazuri care au reliefat pregătirea în pripă a unor formaţii, cum sînt cele din comunele Criscior şi Ribiţa, care au dezvăluit pasiunea unor artişti amatori, dar nu şi munca de selecţie şi pregătire ce trebuiau să o depună factorii răspunzători.

Sabin CERBU
corespondentul „Scînteii"

DE LA ORIZONTURILE VIEŢII, LA UNIVERSUL ARTEI CONTEMPORANE

Istoria poporului — izvor inepuizabil al operei de artă

Procesul de maturizare, sesizabil toate aspectele, de la substanţă, stiluri şi tehnici narative, a denit în romanul istoric evident. mărul apreciabil de titluri, al torilor din toate generaţiile, dar i cu seamă **dimensiunea axiolo- că** remarcabilă a multor lucrări impus o literatură bogată, inspiă din trecutul de luptă al oameor acestei ţări. Acolo unde istoi, ca ştiinţă, numeşte, indică, eează în interiorul unor parametri săsurabili, literatura îşi ia libertaa, nicicînd confundabilă cu ignorea adevărului istoric, de a recrea n aluatul vast al realităţii istorice ele momente şi chipuri umane în are să cuprindă dinamica proceului în devenirea sa.

Ambele discipline lucrează cu eeaşi materie a faptului de viaţă ecută, apelează la acelaşi complex date documentar-informative, dar **foloseşte în alt chip** pentru a unge fiecare pe căi proprii la **aceşi adevăr general.** Pornirea, ca şi sirea sînt identice, diferă modalile de tratare, cu toate că aflăm militudini, cum ar fi transcrierea or documente, comentariul de ecialitate, descrierea faptului în ne, realizate însă într-un montaj neral diferit. În literatură, istoria invie, prin mijlocirea personajelor, alităţile dovedite sau numai ficţiule romaneşti care preiau principala cărcătură ideatică, distribuindu-i nsurile şi accentele în funcţie de ecesităţile unei ordini interne proii. Adesea, opera literară, ca orice smos ce se justifică prin propria atură, face apel la unele convenţii arative pentru a-şi organiza o **ructură coerentă şi convingătoare,** ea ce îi asigură o distanţare faţă e materialul faptic, dar şi mai vioroasă potenţare a substanţei şi a nsurilor. Individualizînd trăirea enomenului istoric, literatura îi feră în plus şansa de a o umaniza rofund şi prin aceasta de a o înţa cu sensurile general filozofice. **apacitatea de a surprinde complelitatea fenomenului** se află în atena romancierului, şi numai arta lui poate da valoare cărţii. A fetişiza anume fenomene istorice, supuse recreării literare, înseamnă a refuza literaturii largi spaţii ale istoriei, după cum a ocoli momentele de vîrf, cruciale presupune căderea în amorf şi indistinct. În fapt, literatura trece peste acest spaţiu unduitor cu egal interes, deoarece uneltele îi permit să lucreze cu folos în game foarte variate, să se muleze peste realitate pentru a-i surprinde formele, concreteţea, frisoanele trăite la tensiuni diferite. Romanele ultimilor ani fac o clară demonstraţie în acest sens. **Dimensiunea epopeică,** spre care tinde această literatură, cuprinde deopotrivă grandiosul, excepţionalul şi teluricul, infinitezimalul. De felul în care elementele se combină depinde viabilitatea frescei epice. Autorii privesc spre acest spaţiu cu maximă responsabilitate şi cu speranţa împlinirilor depline.

Faptul că autorii caută momentele semnificative ale istoriei naţionale pentru a le da viaţă artistică ilustrează o dată mai mult angajarea lor în luminarea acestora. În ultimul timp, eforturile s-au concentrat asupra **reconstituirii epice a momentului de răscruce în istoria noastră** de realizare a Marii Uniri din 1918. Nu prima oară se abordează acest anotimp grandios, dar acum asistăm la participarea mai multor scriitori la cuprinderea artistică a evenimentului. Cumulată cu apariţia a numeroase poezii, lucrări memorialistice noi sau reeditări, expansiunea romanului în acest domeniu marchează cu pregnanţă momentul aniversar al celor şapte decenii de la realizarea unirii. În cele ce urmează vom trece succint în revistă cîteva romane de această natură, apărute în editurile noastre.

Prezenţă inedită în acest spaţiu, dar de mai mult sosit printre romancieri, Romulus Diaconescu recreează prin romanul **„De veghe pentru învingători"**, apărut la Editura Militară, un episod din pregătirea şi intrarea armatei române în războiul de întregire. Tînărul student în filologie Liviu Cartianu descoperă printre hîrtiile bunicului său manuscrisul unui jurnal de front lăsat de o rudă, Andrei Cartianu, participant la evenimente. Naraţiunea alternează planul prezentului, cînd tînărul student cercetează manuscrisul şi face numeroase incursiuni în realitatea imediată, creionînd cîteva interesante personaje din mediul familial, cu transcrierea jurnalului personal al participantului la război. Notaţiile lăsînd faptele să vorbească, cu un comentariu propriu minim. Proza se mişcă în limitele experienţelor tradiţionale ale romanului, fără o preocupare apăsată pentru analiza psihologică a stărilor-limită. Fluenţa naraţiunii surprinde tocmai biografia personajului, a cărui participare la evenimente se înscrie în adevărul normalului.

O tratare epică apropiată utilizează şi romanul lui Mircea Şerbănescu, **„O ardere totală"**, tipărit la Editura Militară, prin conturarea naraţiunii în jurul unui personaj central, ofiţerul rezervist Colojoană Rusalin, venit din Transilvania pentru a lupta în armata română. Experienţa acestuia e diferită totuşi, deşi participă la aceleaşi evenimente. El trăieşte experienţa tragică a multor români de peste munţi siliţi să lupte pentru idealuri străine lor : de aceea se hotărăşte să rupă cu această realitate şi să vină alături de ai săi. Procesul de desprindere analizat cu intuiţie şi fineţe, peripeţiile trecerii hotarului vremelnic, mediile (mai ales ale spitalelor) frecventate dau imaginea concretă asupra timpului parcurs şi conturează treptat natura umană a personajului. Ca şi în lucrarea mai înainte amintită, romanul lui Mircea Şerbănescu parcurge un **segment restrins al experienţei istorice,** cel ce intră sub incidenţa personajului principal sau a celor apropiaţi lui, fără a insista asupra unor repere mai largi. Limitele orizontului de acestuia urmează evoluţia unei vieţi în derularea naturală : copilărie, adolescenţă, tinereţe, relaţii umane, de familie şi mai ales erotice. Trimis ca ziarist pe frontul Olteniei, Andrei adună impresii de pe front sau din spatele liniilor de luptă. Pe un fond epic alcătuit din aglutinarea faptelor diverse, unele fără un relief aparte, sînt incluse multe de real interes documentar, cum ar fi întîlnirea episodică dintre Ecaterina Teodoroiu şi generalul Dragalina, rănirea acestuia şi moartea lui într-un spital, şi mai ales luptele pentru apărarea oraşului Tîrgu Jiu cu participarea nu numai a armatei, dar şi a muncitorilor şi elevilor din localitate. „De veghe pentru învingători", ce-şi anunţă şi o continuare, descoperă un destin ce se implică conştient în derularea evenimentelor, unul dintre milioanele de **oameni care au participat la scrierea istoriei.** Romulus Diaconescu e cu deosebire preocupat de conturarea unor **existenţe credibile,** apărut la editura „Albatros". Scriitorul, aflat la al patrulea roman, utilizează cele mai recente mijloace ale prozei într-un domeniu mai recent supus experimentului de ultimă oră. Astfel, pornind tot de la un jurnal personal, uitat printre lucruri vechi, se relatează despre existenţa a două personaje : autorul jurnalului, străbunicul Victor Vlad, participant la primul război mondial, şi naratorul, care, la rîndu-i, ţine un jurnal cu date calendaristice precise. Proza se desfăşoară pe mai multe planuri. La început un jurnal-comentariu la jurnalul **original,** de fapt o **dezbatere asupra modalităţilor de integrare a documentului în ficţiunea epică.** Reflecţiile în marginea acestui fel de proză au ţinută teoretică superioară alcătuind un eseu critic de factură luministă, în care intenţiile se confruntă cu realitatea prozei. La alt nivel se publică chiar jurnalul transcris întocmai, cu toate deficienţele de redactare, adică **strict autentic.** Apoi se comentează jurnalul, se dau o serie de alte amănunte, copii după acte de stare civilă, chiar şi un „viers funeral" de treizeci şi cinci de strofe. Tot acest trecut se colorează cu întîmplări din actualitatea naratorului din momentul satisfacerii stagiului militar, pentru a se încheia cu confruntarea adevărului jurnalului cu realitatea ce i-a dat viaţa, într-o reconstituire pe teren a faptelor. Deşi se vrea complicat, saturat de doze succesive de tehnică textualistă, lectura oferă realele satisfacţii ale întîlnirii cu o proză substanţială, aptă să surprindă **starea de tensiune a momentelor evocate sau retrăite,** să aducă cele două personaje, autorul jurnalului şi naratorul, la înţelegerea semnificaţiei faptelor narate şi a importanţei lor de excepţie. Alături altor romane, aparţinînd unor autori tineri, el arată că proza istorică pare a-şi căuta noi căi de exprimare şi de ajungere la înţelegerea cititorilor.

Romanele trecute în revistă succint pot fi toate reunite sub semnul viziunii parţiale asupra devenirii istorice, oprindu-se la un episod din existenţa marelui eveniment. Mihail Diaconescu îşi propune însă mult mai mult în recentul său roman **„Sacrificiul"** (editura „Cartea românească"). Masivitatea volumului ascunde o proză de **reconstituire epică de largi dimensiuni,** cu protagonişti numeroşi, cu multe persoane şi personalităţi reale ale deceniului al doilea al acestui secol. Întemeiat pe o documentaţie amplă, romanul doreşte să scrie „Istoria cît mai exactă şi mai cuprinzătoare a oamenilor şi a locurilor din Bihor" — dar şi din jurul lor pînă departe, tot ce se leagă de lupta acestora a pămînteni Transilvaniei pentru unitate şi independenţă. Romulus Brad este martorul acestor întîmplări, la unele a luat parte, pe altele le-a cunoscut, de altele a auzit, şi calitatea lui dă prozei **tăria vieţii trăite.** De fapt, firul faptelor e lung, ne poartă între Beiuş, Viena, Budapesta, Praga, Oradea, Arad, Italia, Bucureşti, frontul din Vîlcea sau din Moldova, cu revenirea acasă, la Beiuş, într-un ansamblu ciclic al evenimentelor. Sînt aduse în scenă marile personalităţi române ale unirii, fapte cunoscute sau acum dezvăluite pentru prima oară, mişcările de culise din cancelaria imperiului bicefal, marile confruntări politice ale timpului. Impresia de **satisfacţie documentară** te însoţeşte la tot pasul, o bună parte din roman alcătuindu-se din alăturarea fişelor de studiu, fără a avea însă vreodată impresia că autorul a fost furat de avalanşa faptelor. Dimpotrivă, lucrarea se **structurează lăuntric după rigori proprii,** care ordonează materialul informativ în slujba unor **mari idei patriotice.** De fapt, mişcarea amplă cantată în paginile cărţii este însăşi **respiraţia istorică a unui timp** care a cerut acţiune şi fapte şi care s-a împlinit în acestea. Autorul e martor mărturisit, continuu prezent în miezul evenimentelor, pe care le-a voit prezentate în realitatea lor complexă şi acaparatoare. **Ştiinţa reală de a urmări liniile de forţă ale naraţiunii** dă acestei cărţi ample **limpezimea necesară şi fluenţa în lectură.** „Sacrificiul" fiind unul din romanele reprezentative, frescă definitorie, dedicată momentului finalizării luptei pentru unire.

Cu mijloace, stiluri, resurse artistice diferite, toate aceste romane readuc în atenţie **dramatismul înălţător al evenimentelor, patetismul lor încărcat de patriotism,** dar şi **de lucidă înţelegere a sensurilor actuale.** Pe tărîmul istoriei, ca de atîtea alte ori, scriitorii se dovedesc nu numai cunoscători denlini ai faptelor, minuitori ai complexului de documente de epocă, dar mai ales **deschizători de orizonturi noi asupra înţelegerii măreţiei acestor fapte,** ziditori în conştiinţe a preţuirii trecutului de luptă şi jertfe, de solidă întemeiere în sufletele generaţ

Prin noua revoluție agrară, spre un puternic avînt al agriculturii socialiste

(Urmare din pag. I)

detașează extinderea puternică a lucrărilor de îmbunătățiri funciare și a chimizării — ca factori hotărîtori în ridicarea fertilității pămîntului — principalul mijloc de producție în agricultură. **Suprafața amenajată pentru irigații a ajuns la începutul acestui an la 3 750 000 hectare, față de 230 000 hectare în 1965, cea ameliorată prin lucrări de desecări la 3 404 000 hectare, iar suprafața pe care s-au executat lucrări de combatere a eroziunii solului la 2 490 000 hectare.** O puternică dezvoltare au cunoscut-o în ultimii 10 ani mijloacele de mecanizare și electrificarea proceselor de muncă. Este suficient să arătăm că încărcătura pe tractor a scăzut la 57 hectare teren arabil și că s-au diversificat și îmbunătățit calitativ toate mijloacele mecanice din agricultură. Ritmuri înalte de creștere, dezvoltare și perfecționare s-au înregistrat și la celelalte componente ale bazei tehnico-materiale a agriculturii : construcții gospodărești, plantații vitipomicole, animale de producție și altele. De pildă, efectivele de bovine și ovine s-au dublat, practic față de 1950 numărul de porcine a crescut de 7 ori.

În perioada ce s-a scurs de la încheierea cooperativizării, și cu deosebire după 1979, s-au restructurat și îmbunătățit calitativ resursele de forță de muncă, determinînd o ridicare a profesionalității muncilor agricole și o asigurare mai bună a producției cu cadre de specialiști și cu diferite categorii de muncitori calificați. În baza tezelor și orientărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, s-a dezvoltat puternic știința agricolă cu caracter aplicativ și fundamental, s-au introdus și generalizat în practică rezultatele cercetării științifice, s-au perfecționat neîntrerupt activitățile de conducere planificată unitară a agriculturii, de participare democratică a maselor la conducere, de organizare științifică a producției și a muncii, de valorificare superioară a produselor obținute, de ridicare a conștiinței materiale a lucrătorilor și țărănimii, s-a trecut la așezarea întregii activități din agricultură pe baza principiilor mecanismului economico-financiar de autoconducere, autogestiune economică și autofinanțare ; s-au dezvoltat și perfecționat continuu relațiile socialiste de proprietate, de repartiție și de schimb ; a crescut nivelul politic, ideologic, științific, cultural și civic al maselor, determinînd o ridicare a conștiinței sociale a maselor, ceea ce a condus la o participare sporită a acestora în producție, la întărirea ordinii și disciplinei în muncă, la dezvoltarea avuției obștești a unităților.

Toate aceste transformări de ordin cantitativ și calitativ, intervenite în domeniul forțelor, relațiilor de producție, gîndirii și conștiinței sociale a maselor din mediul rural, au imprimat, în mod evident, un puternic impuls dezvoltării agriculturii noastre, determinînd creșteri importante ale producției vegetale și animale. Dinamismul agriculturii noastre în anii de după cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. este reflectat, printre altele, de creșterea de circa 3 ori a producției de cereale în actualul cincinal, față de producția perioadei 1961—1965, a cărei medie anuală a fost de 10,9 milioane tone. Importante sporuri de producție s-au înregistrat în această perioadă și în celelalte ramuri ale producției agricole : culturi tehnice, legumicultură, pomicultură, viticultură, zootehnie. Latura calitativă a puternicului avînt imprimat de noua revoluție agrară dezvoltării, fără precedent, a agriculturii noastre socialiste este evidențiată și de faptul că începînd cu anul 1986 un număr tot mai mare de unități agricole de stat și cooperatiste au realizat producții la nivelul cerințelor noii revoluții agrare, obținînd randamente de 7 000 — 8 000 kg grîu și orz la hectar, 20 000—25 000 kg porumb știuleți la hectar, 4 000 kg floarea-soarelui și soia la hectar, iar în zootehnie producții medii de 5 000—5 800 litri de lapte și 10—14 kg de lînă. Cu asemenea rezultate au fost diminuate și în multe din cazuri depășite, de către unitățile respective, în creștere ca număr, decalajele de producție existente cu ani în urmă față de țările cu agricultură avansată.

Analizînd experiența înaintată acumulată în ultimii ani de către un număr tot mai mare de unități, dintr-un număr tot mai mare de județe, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, în magistrala Expunere făcută la ședința comună a Plenarei C.C. al P.C.R., a organismelor democrației muncitorești-revoluționare, a organizațiilor de masă și obștești din 28 noiembrie 1988, a trasat liniile directoare de dezvoltare a întregii economii naționale pentru viitorul cincinal și în perspectivă și, în acest cadru, a stabilit concret principalele obiective ale noii revoluții agrare pe perioada respectivă, precum și acțiunile ce vor fi întreprinse în scopul realizării acestor obiective. Astfel, s-a subliniat necesitatea ca pînă în 1995 să realizăm cel puțin 45 de milioane de tone cereale, generalizînd aplicarea tehnologiilor producătilor mari — de 8 000 kg grîu și orz la hectar și trecînd la producții de 10 000 kg și mai mari la hectar ; la porumb, s-a stabilit să se realizeze pe toate suprafețele irigate cel puțin 20—25 tone porumb știuleți la hectar și să se treacă la realizarea de producții de 30 și peste 30 de tone porumb știuleți la hectar. S-a precizat că în mod corespunzător vor trebui să crească producțiile în legumicultură, viticultură, pomicultură, la plantele tehnice, producția de masă-verde pe pășuni și fînețe. În sectorul creșterii animalelor sînt stabilite obiective care prevăd o sporire substanțială a randamentelor pe animal.

Conducerea partidului, secretarul general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, definind conceptul de nouă revoluție agrară, au pus în fața țărănimii, în fața tuturor factorilor care contribuie la înfăptuirea acestui proces sarcina reconsiderării modului în care este concepută însăși activitatea de organizare și de conducere a agriculturii. S-au întocmit programe speciale, pe anumite etape, aflate în plină realizare, care fixează dimensiunile obiectivelor, parametrii care trebuie să se atingă spre a se putea garanta progresul sigur al agriculturii noastre socialiste. Se desfășoară o vastă activitate de organizare a teritoriului care să asigure organizarea științifică a asolamentelor și a rotațiilor culturilor. Schimbări profunde, îmbunătățiri substanțiale trebuie să se producă în domeniul elaborării, introducerii și aplicării în practică a celor mai avansate tehnologii, a soiurilor și hibrizilor de cea mai înaltă productivitate. Strins legat de aceasta, se cere o creștere puternică a rolului cercetării științifice și în același timp o ridicare a nivelului de pregătire profesională a lucrătorilor din agricultură, începînd cu specialiștii și continuînd cu toți cei care participă direct la realizarea producției agricole. Deci complexitatea factorilor care concură la înfăptuirea noii revoluții agrare, ca și dificultățile ivite, inerente, ale activității în agricultură duc la concluzia că este vorba de un proces de profunzime și de durată, care refuză interpretările facile, superficiale și cere o gîndire profundă, o perfecționare a modului de organizare, de adaptare a întregului sistem de planificare și de conducere la cerințele tot mai înalte pe care le presupune agricultura intensivă, modernă.

Acțiunile și măsurile preconizate pentru înfăptuirea obiectivelor mari ale noii revoluții agrare vor asigura cu certitudine realizarea și depășirea obiectivelor mari care stau în fața agriculturii în perioada imediat următoare și în perspectivă, ceea ce va conduce la o tot mai bună aprovizionare a populației țării cu produse agroalimentare, la satisfacerea, într-o măsură tot mai mare, a celorlalte nevoi ale economiei naționale cu produse agricole și, pe această bază, la dezvoltarea și întărirea economică a patriei noastre socialiste.

Organizarea și conducerea întreprinderii sub semnul perfecționării continue

(Urmare din pag. I)

că și investiții ; conducerea operativă a producției ; pregătirea tehnică a fabricației ; activitatea financiar-contabilă ; forța de muncă și consumul de manoperă ; aprovizionare-desfacere, import-export.

Se observă, așadar, că **subsistemele sistemului informatic proiectat acum 15 ani nu se suprapun pe subsistemele structurii de organizare**, astfel încît ele merg, de fapt, în paralel : primul are în vedere prelucrarea informațiilor grupate pe anumite activități specializate pe verticală, iar cel de-al doilea urmărește comasarea unor activități omogene și specializate atît pe verticală, cît și pe orizontală, în vederea realizării funcțiunilor întreprinderii. Probabil că din acest motiv conceperea sistemului informatic al unei unități socialiste ține seama din ce în ce mai puțin de ordonarea produselor-program pe cele șase subsisteme ale sistemului informatic și se orientează mai degrabă pentru a răspunde la cerințele subsistemelor structurii de organizare. Ca o concluzie a acestor dezvoltări, în paralel, și ținînd seama de cerințele actualului mecanism economico-financiar, se impun deci **revederea și restructurarea sistemului informatic al unităților economice care să țină seama de structura de organizare a acestora.**

În spiritul cerinței afirmării mai puternice a principiilor autoconducerii și autogestiunii apare necesară **o mai accentuată descentralizare a conducerii în cadrul întreprinderii,** prin delegarea de responsabilități și competențe compartimentelor, secțiilor și atelierelor de producție, desigur, în limita propriilor bugete de venituri și cheltuieli și avîndu-se în vedere aplicarea corectă a sistemului de retribuire a muncii în acord global. Toate acestea implică, fără îndoială, **perfecționarea sistemului informatic, a subsistemelor sale,** în sensul ca acestea să ofere informații utile luării deciziilor nu numai la nivelul conducerii întreprinderilor, ci și al conducătorilor din structurile de producție, funcționale și de cercetare-dezvoltare.

Dar dacă informatica are posibilitatea de a se adapta structurii de organizare, datorită informaticii distribuite, este evident că, la rîndul ei, **structura de organizare trebuie să devină mai maleabilă, perfecționîndu-se corespunzător cerințelor noi. Între care — desigur — și cele derivînd din aplicarea informaticii,** după o anumită perioadă de implementare și generalizare a sistemului informatic în ansamblul său sau chiar numai a unor subsisteme. Aceasta cu atît mai mult cu cît amintitele instrucțiuni ale I.C.I., care datează din anul 1974, au ținut seama, în acea vreme, îndeosebi de realizarea unor sisteme informatice pentru conducerea întreprinderilor și centralelor economice și mai puțin a sistemelor pentru conducerea proceselor tehnologice, cărora li se acordă în prezent o atenție deosebită.

Se poate deci afirma că, pornind de la experiența căpătată în implementarea sistemelor informaticii pentru conducerea întreprinderii, ar trebui acționat — în această etapă de modernizare — simultan în **două direcții principale :**

1) Perfecționarea organizării în general și a structurii de organizare în special ;

2) Perfecționarea sistemului informatic pentru conducere și a informaticii de proces, luînd în considerare și exigențele apărute între timp generate de actualul mecanism economico-financiar, de principiile autoconducerii și autogestiunii.

Implicațiile implementării informaticii asupra organizării microeconomice în general și asupra structurii de organizare în special se manifestă sub aspecte încă insuficient studiate, dar de care trebuie să se țină seama, cel puțin în următoarele domenii :

● **În metodele de conducere,** prin aceea că perfecționarea sistemului informatic pentru conducere solicită și cristalizarea unor metode moderne de conducere — prin bugete, prin costuri, prin obiective, prin proiecte, prin excepții etc. — cu folosirea calculatorului electronic. La rîndul lor, aceste metode influențează sistemul informatic, organizarea sa, în sensul că prelucrarea informațiilor trebuie să aibă în centrul preocupărilor obiectivele urmărite din una sau alta dintre metodele de conducere respective adaptate la specificul întreprinderii sau al ramurii.

● **În tehnicile de conducere** informatica poate asigura conducerea economică pe baza modelelor matematice, ceea ce reprezintă, de fapt, un excepțional salt calitativ, modelarea multicriterială fiind o adevărată „resursă economică". Astfel, dintr-o analiză efectuată recent de către consiliul de control muncitoresc al activității economice și sociale din județul Constanța într-un mare număr de unități economice a reieșit că luarea deciziilor cu ajutorul calculatorului, prin realizarea unor modele de optimizare și simulare, este utilizată în foarte mică măsură. Și aceasta, deși majoritatea întreprinderilor au propus pentru activitatea viitoare un mare număr de modele referitoare la optimizarea stocurilor de materii prime și materiale, a programării și execuției proiectelor prin drumul critic, a proceselor de încărcare și descărcare, a repartizării vaselor la dane, a planului de producție etc. Ar trebui deci ca modelele de optimizare și simulare să nu lipsească din „arsenalul" instrumentelor de conducere la nivel de întreprindere, fabrică, secție de producție, mai ales acum, cînd problemele privind creșterea productivității muncii, îmbunătățirea calității, reducerea costurilor — ca imperative prioritare ale dezvoltării intensive, ale modernizării — sînt în același timp probleme tipice de optimizare cu restricții — proprii domeniului informaticii. Adoptarea deciziilor pe baza simulării unor modele poate, în același timp, să influențeze pozitiv luarea în colectiv a deciziilor nu numai la nivelul întreprinderii, dar și al subunităților sale, respectiv ridicarea calitativă a autoconducerii muncitorești.

● **În pregătirea fabricației,** proiectarea asistată de calculator este de natură a influența structura de organizare a colectivelor (atelierelor) de proiectare, precum și a fișei postului multora dintre proiectanți. Deocamdată însă se resimte lipsa unor metodologii și instrumente-program din domeniul informaticii industriale, precum și pentru aplicațiile ce vizează cercetarea-proiectarea asistată de calculator, în general pentru tratarea problemelor de prelucrare grafică, ceea ce este de natură a împiedica folosirea mai eficientă a calculatoarelor electronice în pregătirea fabricației.

● **În metodele și tehnicile de evidență,** folosirea informaticii poate determina optimizarea structurii funcționale. Desigur, în acest caz trebuie urmărită evitarea cu desăvîrșire a menținerii, în paralel, a sistemului „clasic" de evidență, care ar duce la creșterea și folosirea ineficientă a personalului în acest domeniu.

Procedeele de pregătire, transmitere, prelucrare și valorificare a informațiilor folosite de informatică pot influența, desigur, atît structura de organizare a diverselor compartimente funcționale mai ales (aprovizionare, desfacere, financiar, contabilitate, pregătirea, programarea și urmărirea producției etc.), cît și atribuțiile și competențele de luare a deciziilor, în sensul creșterii gradului de delegare cu urmare a existenței unor informații multiple și pertinente pe diferite trepte ierarhice. În același timp ar trebui să se asigure un sistem informatic structurat pentru conducerea sistemului de producție și analiza fenomenelor economice care intră în competența acestor compartimente.

Cronica zilei

Tovarășul Ștefan Andrei, viceprim-ministru al guvernului, a primit, joi, pe Li Lanqing, prim-adjunct al ministrului relațiilor economice și comerțului exterior al R.P. Chineze, care, în fruntea unei delegații, a efectuat o vizită în țara noastră.

În timpul întrevederii au fost examinate, în spiritul hotărîrilor convenite cu prilejul întîlnirilor și convorbirilor româno-chineze la nivel înalt, stadiul actual și posibilitățile dezvoltării, în continuare, a relațiilor economice dintre cele două țări, extinderii cooperării în domenii de interes comun, lărgirii și diversificării schimburilor reciproce de mărfuri.

A fost prezent Wang Jinqing, ambasadorul R.P. Chineze la București.

În aceeași zi, la București, a fost semnat Protocolul între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Chineze privind schimbul de mărfuri și plățile pe anul 1989.

★

Joi, 16 februarie, cu prilejul împlinirii a 56 de ani de la eroicele lupte revoluționare ale muncitorimii române din ianuarie—februarie 1933, la plăcile comemorative din fața Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor și de la uzinele „Griviția roșie" din Capitală au fost depuse coroane de flori din partea conducerii ministerului, de reprezentanți ai Uniunii Sindicatelor de ramură, Regionalei C.F.R. București, Centralei Antrepriză Generală de Construcții Căi Ferate, ai întreprinderilor mecanică de material rulant și de utilaj chimic „Griviția roșie".

Au fost prezenți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, muncitori din transporturi și telecomunicații, pionieri.

(Agerpres)

VĂ INFORMĂM DESPRE:

Modernizări în rețeaua de căi ferate

Activitatea de transport, în cadrul economiei naționale, deține o pondere importantă, contribuind direct la îndeplinirea sarcinilor de plan. Concret, prin specificul său, transportul asigură legătura între unitățile beneficiare și cele furnizoare de materii prime, produse finite, semifabricate etc. Și, după cum însăși practica a dovedit-o, calea ferată rămîne principalul transportor de mărfuri și călători. Este și rațiunea pentru care, prin investițiile făcute, după cum ne mărturisea ing. *Constantin Onoiu*, director adjunct al Direcției de plan, mers de tren, prestații și venituri din Departamentul C.F.R., s-au avut în vedere două probleme prioritare : asigurarea capacității de transport, acolo unde s-a simțit imperios necesar, și introducerea electrificării liniilor de cale ferată pentru traseele cu trafic intens și greu (e vorba, în special, de zonele de deal și de munte).

Încă din toamna anului trecut, ni se spune, au început lucrările unor noi linii de cale ferată : Hîrlău — Flămînzi și Dingeni — Săveni — Darabani. Au început, de asemenea, lucrările liniei Albești — Alunu, linie care va asigura un transport mai eficient al cărbunelui din zonă. De altfel, prin liniile menționate se urmărește unirea magistralei 202 cu 201 și o punte sigură de legătură cu întreaga țară. Concomitent, în nordul țării se află în plină execuție electrificarea liniei Beclean — Suceava, impusă de necesitatea scurtării timpului de transport, iar între Dorna — Cîndrenilor (Vatra Dornei), unde linia ferată trece chiar pe șosea, tăind comuna în două, se fac lucrări de scoatere a acesteia în afara localității.

În ceea ce privește dublările de linii, s-a realizat tronsonul dintre stațiile Baru Mare — Crivadia și se estimează ca pînă la sfîrșitul acestui an să se dubleze întreaga distanță Simeria — Petroșani. Rațiunea acestei dublări a pornit de la traficul intens, linia simplă nereușind să satisfacă operativ solicitările. De asemenea, între Gura Motrului — Turceni — Rogojelu se lucrează la dublarea și electrificarea transportului. O importantă deosebită o prezintă construirea liniei ferate Vîlcele — Rîmnicu Vîlcea, care va uni Bucureștiul cu Sibiul pe Valea Oltului. Aflată în stadiu avansat de execuție, linia va realiza, prin scurtarea cu circa 125 km a distanței de transport, o importantă economie de carburanți și energie electrică.

Într-o perspectivă apropiată, pornind de la noile tehnologii moderne de transport, va începe construirea la Galați, Tecuci, Brăila și Focșani a unor terminale de transconteinere, asigurînd astfel o mai eficientă folosire a vagoanelor. Și pentru că tot am vorbit de vagoane, pe lista de priorități se află și asigurarea de noi vagoane pentru călători.

Marta CUIBUȘ

tv

19,00 Telejurnal
19,25 Tezele și orientările formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu — Program de muncă și acțiune revoluționară. Autofinanțarea — expresie a capacității întreprinderilor de a-și asigura o dezvoltare eficientă
19,45 România în lume. Documentar (color)
20,05 Copiii cîntă patria și partidul. Program literar-muzical-coregrafic susținut de formații pionierești laureate ale Festivalului național „Cîntarea României" (color)
20,25 Tinerețe — educație — spirit revoluționar (color). Documentar
20,45 Omul și sănătatea ● Prevenirea și tratarea bolilor aparatului respirator
21,05 Cinecluburile — prezență activă în munca politico-educativă
21,20 Univers, materie, viață (color). Emisiune de educație materialist-științifică. ● Din tainele naturii. Producție a televiziunii din Republica Socialistă Cehoslovacă
21,40 Pagini simfonice de mare popularitate (color)
21,50 Telejurnal
22,00 Închiderea programului

Stațiunea Călimănești-Căciulata bucuroasă de oaspeți totdeauna

O cură de sănătate la Călimănești-Căciulata nu este condiționată de sezon, pentru simplul motiv că aici se asigură un sejur agreabil indiferent de starea timpului. În construcția hotelurilor sînt incorporate unități de alimentație publică, săli de agrement și, bineînțeles, bazele de tratament.

Stațiunea Călimănești-Căciulata dispune de factori naturali de cură importanți în vindecarea sau ameliorarea afecțiunilor tubului digestiv, hepatobiliare, renale, reumatismale și posttraumatice. Ea dispune de ape minerale sulfuroase, clorurate, bromurate, sodice, calcice, magneziene, provenite din izvoare naturale și din sonde, folosite atît în cura internă cît și în cea externă. Stațiunea beneficiază de un bioclimat de cruțare, de baze moderne de tratament balnear, posibilități multiple de excursii și agrement.

În această perioadă, se acordă reduceri de tarife, plecarea se face în orice zi solicitată de turiști, iar durata sejurului este la alegere.

Biletele se pot procura de la agențiile Oficiilor județene de turism și ale I.T.H.R. București, precum și de la comitetele sindicatului din întreprinderi și instituții.

vremea

Institutul de meteorologie și hidrologie comunică timpul probabil pentru intervalul 17 februarie, ora 20 — 20 februarie, ora 20. În țară : Vremea se va răci, iar cerul va fi parțial noros. Pe alocuri, va ninge în prima zi în estul țării, iar în rest, ninsori cu totul izolate. Vîntul va sufla slab pînă la moderat, cu unele intensificări sporadice în prima zi în estul țării, din sector nordic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 12 și minus 2 grade, mai coborîte în depresiuni pînă la minus 20 de grade, iar maximele, în general, între minus 4 și plus 5 grade. Se va semnala ceață cu depuneri de chiciură mai ales în centrul țării. **În București :** Vremea se va răci, iar cerul va fi parțial noros. Condiții de ninsoare slabă. Vînt slab pînă la moderat. Temperaturile minime vor oscila între minus 6 și minus 3 grade, iar cele maxime între minus 1 și plus 2 grade. Dimineața ceață.

teatre

● Teatrul Național (14 71 71, Sala mare) : **Zbor deasupra unui cuib de cuci** — 18; (sala Amfiteatru) : **Actorul** — 18; (sala Atelier) : **Idolul și Ion Anapoda** — 18
● Filarmonica „George Enescu" (15 68 75, Ateneul Român) : **Concert simfonic. Dirijor : Ion Baciu. Soliști : Valentin Gheorghiu, Leontin Boantă** — 18
● Opera Română (13 18 57) : **Lacul lebedelor** — 18
● Teatrul de operetă (13 63 48) : **Secretul lui Marco Polo** — 18
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala Schitu Măgureanu, 14 75 46) : **Secretul familiei Posket** — 18; (sala Grădina Icoanei, 11 93 44) : **Cintec despre mine însumi** — 18
● Teatrul Mic (14 70 81) : **Astă-seară stau acasă** — 18,30
● Teatrul Foarte Mic (14 09 05) : **Lewis și Alice** — 19
● Teatrul de comedie (16 64 60) : **Scaiul** — 18
● Teatrul „Nottara" (59 31 03, sala Magheru) : **Taifun** — 18
● Teatrul Giulești (14 72 34, sala Majestic) : **Așteptam pe altcineva** — 18; (sala Giulești, 18 04 85) : **Discuție fără martori** — 18
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (15 56 78, sala Savoy) : **Savoy, Savoy** — 18; (sala Victoria, 50 58 65) : **Cavalcada risului** — 18
● Ansamblul artistic „Rapsodia română" (13 13 00) : **De tine dorul mă leagă** — 18
● Teatrul „Ion Creangă" (50 26 55) : **David Copperfield** — 9; **Cenușăreasa** — 18
● Teatrul „Țăndărică" (15 23 77, sala Victoria) : **Oul bucluca** — 15; (sala Cosmonauților, 11 12 04) : **O fetiță mai cu moț** — 10; **Visul unei nopți de vară** — 17,30
● Circul București (10 41 95) : **Stelele circului** — 18,30
● Studioul de teatru I.A.T.C. (15 72 59) : **Prof. dr. Omu** — 18

cinema

● **De ce are vulpea coadă:** LUCEAFĂRUL (15 67 67) — 8,45; 10,45; 12,45; 15; 17,15; 19,30, GLORIA (47 46 75) — 9; 11; 13; 15; 17; 19, MELODIA (11 13 49) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Musica e viața mea :** BUZEȘTI (50 43 58) — 15; 17; 19
● **Expediția :** LIRA (31 71 71) — 9; 11; 13; 15; 17; 19, ARTA (21 31 86) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Primăvara bobocilor :** VIITORUL (10 67 40) — 15; 17; 19
● **Evadarea :** POPULAR (35 15 17) — 15; 17; 19
● **Chirița în Iași :** STUDIO (59 53 15) — 10; 12,30; 15; 17; 19, MUNCA (21 50 97) — 15; 17; 19
● **Mari regizori, mari actori :** PATRIA (11 86 25) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Sonata Kreutzer :** LUMINA (14 74 16) — 9; 12; 15; 18
● **Program de desene animate:** DOINA (16 35 38) — 9; 11; 13
● **Garda drapelului :** TIMPURI NOI (15 61 10) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Moștenire cu buclue :** EXCELSIOR (65 49 45) — 9; 12; 15; 18, FESTIVAL (15 63 84) — 9; 12; 15; 18
● **Loma :** DRUMUL SĂRII (31 28 13) — 15; 17; 19
● **Sacrificiul suprem :** FERENTARI (80 49 85) — 14,30; 16,45; 19
● **Pădurea de mesteceni :** COTROCENI (81 68 88) — 15; 17; 19
● **Sora 13 :** PACEA (71 30 85) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19, FLOREASCA (33 29 71) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19, COSMOS (27 54 95) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19
● **Zece negri mititei:** VOLGA (79 71 26) — 9; 12; 15; 18
● **Călătorie peste mări :** AURORA (35 04 66) — 9; 12,15; 13,30; 18,45, FLAMURA (85 77 12) — 9; 12,15; 15,30; 18,45

Din țările socialiste

Înnoiri edilitare pe străvechiul „drum al mătăsii"

Kazahstan... O republică cu o suprafață de patru ori cît teritoriul Franței, cuprinzînd toate formele de relief existente pe glob — munți semeți și cîmpii netede, coline acoperite de înflorite livezi și întinderi deșertice ; cînd în partea nordică bîntuie asprimile climei siberiene, în cea sudică persistă adierile primăvăratice. Pămîntul frămîntat al acestei republici sovietice este scăldat de țărmurile Mării Caspice, ca și ale unor „mări" create de mîna omului — Balhaș, Kapcegai și Aral — pentru a astîmpăra setea ogoarelor. Subsolul este la fel de bogat și variat : întreg tabelul lui Mendeleev se regăsește în zăcămintele minerale aflate sub roca dură a lanțurilor muntoase ale Kazahstanului.

Dar bogăția cea mai de preț a acestei republici de dincolo de Urali sînt oamenii ei inteligenți și harnici, ospitalieri și veseli, cărora le place munca, dar deopotrivă le plac muzica și dansul, sporturile, mișcarea în aer liber. Cu mîinile lor s-au desțelenit și au fost prefăcute în lanuri aurii miloane de hectare de terenuri întelenite. Ei au ridicat zeci și zeci de uzine moderne în care bogățiile subpămîntene sînt prelucrate și puse în slujba omului. Și tot prin forța mîntii umane, de pe teritoriul acestei republici, de la Baikonur, și-au luat zborul spre Cosmos primii sateliți, iar mai apoi primele nave pilotate de oameni care, învingînd gravitația, s-au desprins de planeta-mamă. „De aici, țin să ne reaminteaască gazdele, a zburat și Dumitru Prunariu, primul cosmonaut român".

Totul, în jur încorporează muncă, nenumărate eforturi. Dar cîtă mîndrie simți în cuvintele gazdelor cînd îți spun la tot pasul : „Aici nu era nimic...". Încă de la aeroportul capitalei, Alma Ata, construcție modernizată și lărgită în ultimii ani pentru a face față unui trafic tot mai intens de avioane de pasageri de mare capacitate, auzi aceste cuvinte. Ele se repetă pe șoseaua spre oraș, apoi pe arterele acestuia, în noile sale cartiere. În construcțiile de locuințe și edificii social-culturale impunătoare ce impodobesc, astăzi, capitala kazahă, recunoști gustul pentru artă și frumos al acestui popor : teatrul de operă și balet, palatul pionierilor, institutele de învățămînt superior în care studiază circa 100 000 de tineri, blocurile de locuințe, hotelurile elegante — toate construcții moderne, care, prin arcadele caracteristice, prin ornamentele exterioare, îți amintesc însă stăruitor că te afli în Kazahstan.

Călăuza noastră, Altînșas, ne vorbește despre programul „Habitat '91", menit să dea un nou impuls construcției de locuințe în Alma Ata. „La noi există tradiția familiei numeroase, ne spune, cu cel puțin patru copii. Vreme îndelungată construcția de locuințe a rămas în urma cererii. În perioada actuală, construcțiile de locuințe și de alte obiective sociale se bucură de prioritate și au luat o mare amploare. Numai în 1988 s-au dat în folosință peste 400 000 mp în apartamente confortabile, un număr important de școli, unități sanitare și culturale, magazine."

Ne-am oprit și într-unul din orașele-satelit ale capitalei republicii : Talgar. Este o așezare cu o istorie veche, în secolul XI se afla pe „drumul mătăsii", cu oameni mîndri de trecutul orașului lor. Se intenționează ca vestigiile istoriei să fie restaurate și puse în valoare, pentru ca generațiile ce vor veni să știe de unde se trag. Dar Talgarul trăiește intens prezentul : în unitățile sale economice se realizează anual o producție de 80 de milioane de ruble, din care cea mai mare parte sînt bunuri de consum : îndeosebi confecții și tricotaje ; pe teritoriul orașului funcționează asociația „Metalurgia", 12 organizații de construcții și 20 de baze de autotransport. Tamara Javoronkova, președintele sovietului orășenesc, ne vorbește de eforturile pentru stăvilirea migrării spre capitală a forței de muncă, în special a tineretului.

— A fost o vreme cînd se oferea un apartament confortabil, cu trei camere, la Talgar, pentru o singură cameră la Alma Ata. Cum terminau școala, tinerii plecau, atrași de ceea ce orășelul nostru nu le putea oferi. Trebuia să facem ceva ca să-i reținem. S-a început cu școlile: s-au construit 8 școli generale și 3 tehnice (cu profil agricol, mecanic și sanitar) și urmează să se mai ridice încă un edificiu școlar cu peste 1 000 de locuri, trei grădinițe de copii. Absolvenții vor avea asigurat un loc de muncă la Talgar, mulți avînd șansa de a lucra într-una din unitățile noi ce se construiesc.

Aflăm că aplicarea programului „Habitat '91" va avea aici urmări deosebit de pozitive. În oraș există o filială a Institutului republican de proiectare, al cărui colectiv de specialiști are ambiția să creeze aici, la Talgar, un model de „oraș al viitorului", în care totul să se îmbine armonios — dezvoltarea urbanistică și cea economică, latura estetică și cea funcțională, în condițiile ocrotirii mediului înconjurător. Se proiectează uzine noi, iar numărul de locuințe se va tripla, Talgar devenind o așezare în care vor exista condiții pentru ca toți locuitorii să se simtă bine.

Deși tînără, interlocutoarea noastră a acumulat o mare experiență. De profesie inginer tehnolog, a lucrat și în calitate de constructor, a practicat alte meserii, inclusiv aceea de educatoare la o grădiniță de copii. Provenind dintr-o familie numeroasă, a trebuit să muncească pentru a învăța. Acum, acest „cumul" de profesii îi folosește foarte mult. „Un președinte de soviet trebuie să știe de toate" — ne spune.

Interlocutorii din Alma-Ata ne-au vorbit de spiritul inovator ce se manifestă în toate domeniile de activitate, începînd cu stilul de muncă, pînă la modernizarea întreprinderilor, învățarea metodelor autogestiunii și autoconducerii, atenția acordată soluționării problemelor sociale. Se creează astfel o adevărată „platformă de lansare" pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XXVII-lea și ale Conferinței Unionale ale P.C.U.S., menite să deschidă o nouă perspectivă de dezvoltare socialistă.

Rodica ȘERBAN

Note de călătorie din U.R.S.S.

INFORMAȚII SPORTIVE

HANDBAL. În prima zi a Campionatului mondial masculin de handbal (grupa B), care se desfășoară în diferite orașe din Franța, selecționata României a întrecut cu scorul de 25—16 (12—6) formația Kuweitului. Golurile echipei române au fost înscrise de Ion Mocanu (9), Constantin Petre (4), Robert Licu (3), Dumitru Berbece (3), Marian Dumitru (2), Cristian Zaharia (2), Vasile Stîngă și Marcel Voinea. În celălalt joc din seria C, reprezentativa Islandei a dispus cu 20—12 (8—8) de echipa Bulgariei. Alte rezultate: Polonia — Cuba 26—23 (12—9); Austria — Spania 22—20 (11—10); R.F. Germania — Norvegia 22—17 (9—4); Danemarca — Egipt 27—19 (15—8); Elveția — Olanda 22—16 (12—10); Franța — Israel 27—18 (11—7).

BIATLON. Proba de 20 km din cadrul finalelor „Daciadei" la biatlon, desfășurată pe Valea Rîșnoavei, a fost cîștigată de Sorin Popa (Dinamo Brașov), înregistrat cu timpul de 1 h 06'03". Pe locurile următoare s-au situat coechipierul său Iancu Diaconescu — 1h 08'38" și Daniel Mazilu (A.S.A. Brașov) 1 h 08'44".

PATINAJ. După „Cupa Harghita" și „Cupa Dunării", seria concursurilor de patinaj artistic ce vor avea loc în țara noastră continuă în zilele de 22 și 23 februarie cu „Cupa Timișoara", competiție cu participare internațională, ce va fi urmată în 24—25 februarie de „Cupa Reșița". La 4—5 martie se va disputa „Cupa municipiului București", apoi, la Gheorgheni, Concursul republican al speranțelor și copiilor (10—12 martie), la Poiana Brașov — „Cupa Primăverii" (18—19 martie). Finalele „Daciadei" sînt prevăzute pentru 25—26 martie la București (juniorii), 1 și 2 aprilie, la Galați (seniorii).

FOTBAL. La Lisabona, în meci pentru preliminariile Campionatului mondial de fotbal, selecționatele Portugaliei și Belgiei au terminat la egalitate: 1—1 (0—0). În clasamentul grupei a 7-a europene conduce echipa Belgiei, cu 4 puncte, urmată de formațiile Cehoslovaciei, Portugaliei (cu cîte 3 puncte), Elveției (2 puncte) și Luxemburgului (zero puncte).

VOLEI. La Atena, în meci pentru grupele semifinale ale „Cupei campionilor europeni" la volei masculin, echipa Olympiakos Pireu a întrecut cu scorul de 3—0 (15—8, 15—5, 15—6) formația T.S.K.A. Sofia. În cadrul aceleiași competiții, echipa S.V. Hamburg a cîștigat cu 3—1 (15—7, 15—7, 5—15, 15—10) meciul disputat în deplasare cu formația C.V. Palma de Mallorca.

HOCHEI. Peste 6 000 de spectatori au urmărit la Paris meciul internațional amical de hochei pe gheață dintre echipa Franței și selecționata olimpică a Canadei. Partida s-a încheiat cu scorul de 3—1 (0—0, 2—0, 1—1) în favoarea hocheiștilor canadieni.

SCHI. ● Proba masculină de slalom superuriaș, desfășurată pe pîrtia de la Mariapfaar (Austria) a fost cîștigată de elvețianul Bernhard, Fahner, cu timpul de 1'34"74/100. Pe locurile următoare : iugoslavul O. Markici (1'31"75/100) și austriacul G. Obkircher (1'34"81/100). ● În cadrul concursului internațional de schi-fond de la Valkeakoski (Finlanda), proba masculină de 15 km a revenit finlandezului Jari Maaninka, cu timpul de 35'51", urmat de italianul Christian Sauer — 36'12". În proba feminină de 10 km, prima a trecut linia de sosire Tuulikki Pykkoenene (Finlanda) — 31'22".

TENIS. În turul II al Turneului internațional de tenis de la Memphis, contînd pentru „Marele Premiu", japonezul Shuzo Matsuoka l-a învins cu 6—7, 7—6, 6—4, pe americanul Luke Jensen, Tim Mayotte (S.U.A.) a dispus cu 6—2, 6—3 de Simon Yull (Australia), iar australianul Broderick Dyke a cîștigat cu 7—6, 6—3 partida cu americanul Paul Annacone.

Administrația de Stat Loto-Pronosport informează :

Una dintre cele mai apreciate trageri ale sistemului PRONOEXPRES este TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ, care se remarcă prin amploarea deosebită a participării. Reamintim că, la acest gen de trageri, se atribuie importante cîștiguri în numerar, precum și autoturisme „Dacia 1 300", cît și numeroase excursii peste hotare. La rîndul său, formula de tragere (42 de numere, cu posibilitatea de a se cîștiga și cu numai 3 numere din 6 extrase) se remarcă prin atractivitate și constituie una dintre garanțiile de succes pentru jucători. O astfel de TRAGERE EXCEPȚIONALĂ

Scînteia

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

Scînteia

LA SESIUNEA CONFERINȚEI PENTRU DEZARMARE DE LA GENEVA

România a propus lichidarea totală a armelor nucleare și chimice și punerea lor în afara legii

Pentru interzicerea experiențelor nucleare și crearea unui sistem internațional de control asupra respectării angajamentelor asumate de state în acest sens

GENEVA 16 (Agerpres). — La Geneva continuă lucrările Conferinței pentru dezarmare. Intervenind în cadrul dezbaterilor generale, reprezentantul român, referindu-se la reducerile unilaterale de armamente, efective și cheltuieli militare anunțate de U.R.S.S. și alte țări socialiste, a spus că țara noastră, care s-a pronunțat neabătut împotriva cursei înarmărilor și creșterii bugetelor militare, a subliniat, încă din 1985, necesitatea unor măsuri unilaterale de reducere a forțelor armate, inclusiv nucleare, ca și posibilitatea de a le pune în aplicare fără ca interesele de securitate ale statelor respective să fie afectate. În noiembrie 1986, România a procedat, ea însăși, la o reducere de 5—10 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor sale militare, exprimînd, totodată, speranța că acest act va oferi un exemplu și altor țări.

În continuare, s-a evidențiat că, în condițiile actuale, nu este posibil să se asigure o securitate reală și egală pentru toți dacă se acționează izolat, pentru eliminarea unora sau altora dintre cele două tipuri de arme de distrugere în masă — nucleare și chimice.

România, care nu deține nici arme nucleare și nici arme chimice și nu își propune să producă asemenea arme, consideră că trebuie să se acționeze cu hotărîre, în etape, pentru eliminarea acestor arme în cel mai scurt timp posibil, prin încetarea producției și experimentării lor, precum și prin distrugerea tuturor stocurilor de arme nucleare și chimice și punerea lor în afara legii — a relevat vorbitorul.

Pornindu-se de la actualele realități, este necesar ca sesiunea Conferinței pentru dezarmare să contribuie la așezarea bazelor unui proces efectiv de negocieri de dezarmare nucleară și chimică, care să se desfășoare simultan. Aceste măsuri trebuie să fie privite în mod unitar ca părți ale unui ansamblu de acțiuni menite să contribuie la stabilitatea în lume, să situeze relațiile dintre state pe baze noi, de egalitate în drepturi, respectare a independenței și suveranității, neamestec în treburile interne, eliminare a forței și amenințării cu forța.

În ceea ce privește dezarmarea nucleară, a subliniat reprezentantul țării noastre, România se pronunță pentru intensificarea tratativelor dintre U.R.S.S. și S.U.A. privind reducerea cu 50 la sută a armelor lor strategice și încheierea unui acord în acest domeniu, în acest an. Totodată, s-a subliniat că este necesar să înceapă negocieri, cu participarea tuturor statelor, pentru lichidarea totală a armelor nucleare și punerea lor în afara legii. În acest domeniu s-au formulat următoarele propuneri :

— trecerea urgentă la elaborarea unui tratat universal privind interzicerea și eliminarea totală, în etape, a armelor nucleare. Un asemenea acord să prevadă interzicerea producerii, perfecționării și experimentării armelor nucleare, distrugerea stocurilor existente de asemenea arme și a mijloacelor de transportare la țintă ;

— pentru negocierea tratatului universal de interzicere și lichidare a armelor nucleare să se constituie un organism special la care să participe toate puterile nucleare, precum și celelalte state ;

— trecerea la tratative concrete pentru eliminarea armelor nucleare tactice, cu rază scurtă de acțiune ;

În ceea ce privește interzicerea experiențelor nucleare s-a propus :

— încetarea de urgență a tuturor experiențelor cu arma nucleară și trecerea la negocierea unui acord cu participare universală privind oprirea perfecționării acestor arme ; în acest sens, s-a subliniat importanța inițiativei de amendare a Tratatului universal din 1963 privind interzicerea efectuării de experiențe nucleare în cele trei medii — atmosferă, apă și spațiul cosmic — prin extinderea acestela și asupra mediului subteran, în care au loc în prezent experiențele. S-a arătat că România a comunicat acordul pentru convocarea unei conferințe internaționale pe această temă și va lua parte activă la lucrări ;

— crearea unui sistem internațional de control asupra respectării angajamentelor de încetare a experiențelor nucleare, asumate de state;

— de asemenea, să se creeze zone libere de arme nucleare și chimice, armele nucleare și chimice fiind privite în strînsă unitate, pentru ca regiuni cît mai întinse ale globului să fie scoase de sub incidențele pericolului acestor arme de distrugere în masă ;

— transformarea Balcanilor într-o zonă de pace, cooperare și bună vecinătate, liberă de arme nucleare și chimice, fără trupe și baze militare străine, stabilirea de asemenea zone și în alte regiuni ale lumii.

În domeniul interzicerii și distrugerii armelor chimice, avîndu-se în vedere interdependența existentă între armele chimice și cele nucleare, s-au propus elaborarea și înfăptuirea Convenției privind lichidarea armelor chimice, concomitent cu elaborarea și înfăptuirea Tratatului universal de interzicere și eliminare totală, pe etape, a armelor nucleare.

Au fost, de asemenea, prezentate propuneri concrete cu privire la prevenirea cursei înarmărilor în spațiul cosmic, interzicerea armelor radiologice și a altor arme de distrugere în masă, interzicerea atacurilor asupra instalațiilor nucleare pașnice, precum și propuneri privind îmbunătățirea activității și creșterea eficienței Conferinței pentru dezarmare.

ORIENTUL MIJLOCIU

● Președintele Comitetului Executiv al O.E.P. a reafirmat hotărîrea poporului palestinian de a-și continua lupta pînă la realizarea drepturilor sale legitime ● În sectorul de est al Beirutului se menține încordarea și au continuat schimburile de focuri

DAKAR 16 (Agerpres). — În cadrul unei conferințe de presă desfășurate la Dakar, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei (O.E.P.), Yasser Arafat, care efectuează un turneu african, a reafirmat hotărîrea poporului palestinian de a-și continua lupta pînă la realizarea drepturilor sale legitime. Arafat a condamnat represiunea brutală exercitată de trupele israeliene de ocupație împotriva manifestațiilor palestiniene din Cisiordania și Gaza, arătînd că a sosit timpul să se pună capăt acestor vărsări de sînge.

BEIRUT 16 (Agerpres). — În sectorul de est al Beirutului s-a menținut încordarea. Joi au continuat schimburile de focuri între unități ale armatei naționale libaneze și „Forțele libaneze" (miliții rivale acestora), în pofida unui acord de încetare a focului intervenit în ajun între cele două părți. Ciocnirile cele mai intense s-au desfășurat în suburbiile nordice ale părții răsăritene a capitalei libaneze. Potrivit știrilor provenite din zonă, citate de agenția T.A.S.S., peste 40 de persoane au fost ucise și 160 rănite în timpul duelurilor de artilerie de miercuri.

CAIRO 16 (Agerpres). — La Cairo au avut loc convorbiri între președintele Egiptului, Hosni Mubarak, și președintele Tanzaniei, Ali Hassan Mwinyi, aflat în vizită oficială în capitala egipteană. Cei doi șefi de stat au abordat căile de extindere a relațiilor economice bilaterale, probleme ce privesc mișcarea de nealiniere și situația din Orientul Mijlociu.

LONDRA 16 (Agerpres). — Primul ministru al Marii Britanii, Margaret Thatcher, a avut convorbiri cu ministrul de externe al Israelului, Moshe Arens, aflat în vizită la Londra. Premierul britanic a cerut cu acest prilej ca Israelul să răspundă inițiativei de pace a Organizației pentru Eliberarea Palestinei în vederea reglementării pașnice a problemei Orientului Mijlociu — informează agențiile China Nouă și Taniug.

În favoarea extinderii și adîncirii cooperării interarabe

BAGDAD 16 (Agerpres). — La Bagdad au început lucrările unei reuniuni cvadripartite la nivel înalt, la care participă președintele Egiptului, Hosni Mubarak, președintele Irakului, Saddam Hussein, regele Husein al Iordaniei și președintele R. A. Yemen, Ali Abdullah Saleh. Șefii statelor participante au semnat un document privind înființarea Consiliului Arab de Cooperare, organism al cărui obiectiv este extinderea și adîncirea colaborării economice pe plan regional. Organizația este deschisă tuturor țărilor arabe, informează agenția I.N.A.

COLOMBO

Rezultatele alegerilor generale din Sri Lanka

COLOMBO 16 (Agerpres). — Un comunicat al Comisiei electorale din Sri Lanka, citat de agenția China Nouă, relevă că în cadrul alegerilor generale desfășurate în această țară, la 15 februarie, Partidul Național Unit (P.N.U.), de guvernămînt, a obținut 2,8 milioane voturi (50,7 la sută din total) și 125 din cele 225 de locuri în parlament. Partidul Libertății, cea mai importantă formațiune de opoziție, cu 1,78 milioane de voturi (31,8 la sută), a cucerit 67 de locuri. Frontul Unit de Eliberare Tamil, care a prezentat candidați în nordul și estul țării, are 10 locuri, celelalte mandate parlamentare revenind unor partide mai mici și grupărilor independente. Participarea la urne a fost de peste 63,6 la sută — menționează agenția citată.

Reuniunea ministerială de la Brazzaville

BRAZZAVILLE 16 (Agerpres). — În capitala R. P. Congo au început lucrările reuniunii ministeriale a țărilor membre ale C.E.E. și a țărilor în curs de dezvoltare din Africa, zona Caraibilor și Pacific asociate la Piața comună (C.E.E.—A.C.P.). Participanții examinează perspectivele colaborării dintre C.E.E. și statele membre ale A.C.P., urmînd să fie definite căile de dezvoltare a relațiilor dintre cele două grupuri de țări și să se elaboreze cadrul viitoarei convenții de la Lome. Actuala convenție, cunoscută sub numele de „Lome III", urmează să expire în februarie 1990 — precizează agențiile Efe și T.A.S.S.

Sesiunea Comitetului pentru eliberare al O.U.A.

Pentru eliminarea definitivă a sistemului inuman de apartheid

TRIPOLI 16 (Agerpres). — La Tripoli s-au încheiat lucrările sesiunii Comitetului pentru eliberare al Organizației Unității Africane. Au luat parte miniștrii de externe din țările ce alcătuiesc acest organism, reprezentanți ai mișcărilor de eliberare africane, secretarul general al O.U.A., Ide Oumarou.

În rezoluțiile adoptate participanții se pronunță pentru susținerea în continuare a luptei popoarelor din sudul Africii pentru eliminarea definitivă a discriminării rasiale și denunță încercările repetate ale regimului minoritar de la Pretoria de destabilizare a situației din regiune. În acest context, documentele scot în evidență necesitatea aplicării de sancțiuni economice eficiente împotriva Republicii Sud-Africane.

Într-o declarație făcută agenției J.A.N.A., secretarul general al Organizației Unității Africane, Ide Oumarou, a subliniat că reuniunea de la Tripoli, pozițiile exprimate cu acest prilej demonstrează importanța ce se acordă, în acest moment, de către toate popoarele continentului luptei de eliberare, accesului Namibiei la independență. El a arătat, totodată, că se impune ca popoarele africane să-și stringă și mai puternic rîndurile pentru a susține cauza celor ce acționează în Africa de Sud pentru eliminarea sistemului inuman de apartheid.

În legătură cu situația din Afganistan

Scrisoare adresată secretarului general al O.N.U. de către Uniunea Sovietică și Pakistan

NAȚIUNILE UNITE 16 (Agerpres). — Uniunea Sovietică și Pakistanul au informat Națiunile Unite asupra rezultatelor recentelor convorbiri dintre guvernele lor asupra situației referitoare la Afganistan. Într-o scrisoare adresată secretarului general al O.N.U. se informează că, după convorbirile avute de ministrul de externe sovietic cu primul-ministru și ministrul de externe pakistanez, s-a convenit că trebuie depuse toate eforturile pentru promovarea unei reglementări politice în Afganistan. Cele două părți și-au reafirmat intenția de a încuraja crearea în Afganistan a unui guvern de largă reprezentare, prin eforturile afganilor înșiși, și care să reflecte dreptul acestora de a-și stabili propriul viitor și instituțiile politice și economice, fără nici un amestec din afară — informează Departamentul pentru informații publice al O.N.U.

Reuniunea la nivel înalt a țărilor din zona Maghrebului

RABAT 16 (Agerpres). — În orașul marocan Marrakesh s-au deschis joi lucrările celei de-a doua reuniuni la nivel înalt a țărilor din zona Maghrebului — Algeria, Jamahiria Arabă Libiană, Maroc, Mauritania și Tunisia. Șefii de stat din cele cinci țări maghrebiene examinează principiile de bază și statutul unei noi organizații politico-economice regionale ce va cuprinde statele din această regiune — informează agenția T.A.S.S., citînd un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe marocan.

HARARE : *Încheierea Conferinței Internaționalei Socialiste pentru sudul Africii*

HARARE 16 (Agerpres). — La Harare s-au încheiat joi lucrările Conferinței Internaționalei Socialiste pentru sudul Africii. Comunicatul dat publicității evidențiază necesitatea intensificării luptei pentru lichidarea apartheidului, pentru afirmarea democrației, justiției și egalității în Africa australă. Denunțînd politica de destabilizare promovată de R.S.A. împotriva statelor africane vecine, programul de acțiune, stipulat în comunicat, cheamă la intensificarea campaniei în vederea izolării R.S.A. prin instituirea de sancțiuni obligatorii globale, la extinderea sprijinului pentru țările africane din „prima linie" și mișcările democratice din Africa de Sud și Namibia.

AGENȚIILE DE PRESĂ - *pe scurt*

ÎN CONFORMITATE CU PREVEDERILE TRATATULUI SOVIETO-AMERICAN cu privire la lichidarea rachetelor nucleare cu rază medie și mai scurtă de acțiune, în localitatea Hausen din apropiere de Frankfurt pe Main a fost distrus un nou lot de instalații de lansare a rachetelor „Pershing-2". Procesul de distrugere a rampelor de lansare s-a desfășurat în prezența unui grup de inspectori sovietici. Rachetele propriu-zise urmează a fi transportate și distruse pe teritoriul S.U.A.

COMUNICATUL publicat la încheierea convorbirilor dintre Milos Jakes, secretar general al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, și Karoly Grosz, secretar general al P.M.S.U. — care a efectuat o vizită prietenească de lucru la Praga — după ce consemnează dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre cele două partide, relevă că principala sarcină o constituie în prezent înlăturarea pericolului războiului nuclear.

LA PARIS a avut loc o întrevedere între președintele Franței, François Mitterrand, și președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, Mieczyslaw Rakowski. Au fost abordate aspecte ale dezvoltării relațiilor bilaterale, în special în domeniul economic, și o serie de probleme ale situației internaționale. Mieczyslaw Rakowski a avut, de asemenea, întrevederi cu primul ministru al Franței, Michel Rocard.

SEIMUL POLONEZ a adoptat proiectul bugetului de stat al R.P. Polone pentru exercițiul financiar 1989, precum și alte acte normative.

ÎN CADRUL TURNEULUI SĂU VEST-EUROPEAN, SECRETARUL DE STAT AL S.U.A., James Baker, a efectuat, joi, o vizită oficială la Bruxelles, unde a conferit cu primul-ministru al Belgiei, Wilfried Martens, și a fost primit de regele Baudouin. În centrul convorbirilor s-au aflat relațiile Est-Vest, precum și chestiuni bilaterale. În ziua precedentă, secretarul de stat american a vizitat Madridul și Lisabona, unde a avut convorbiri cu oficialități spaniole și portugheze.

CANDIDATURĂ. Blocul Socialist din Peru, din care fac parte organizații și personalități politice de stînga, a anunțat candidatura la funcția supremă în stat, în perspectiva alegerilor prezidențiale de anul viitor, a fostului primar al capitalei peruane, Alfonso Barrantes Lingan. S-a precizat că Blocul Socialist va activa în cadrul alianței forțelor democratice populare „Stînga Unită".

AUTORITĂȚILE MUNICIPALE DIN LOS ANGELES AU INTERZIS COMERCIALIZAREA CITORVA TIPURI DE ARME DE FOC, pe raza orașului, ca urmare a creșterii accentuate a criminalității și a cazurilor în care s-au folosit arme de foc. Conform datelor oficiale, în 1988 la Los Angeles și în zonele învecinate au fost săvîrșite 452 de omucideri.

CONCEDIERI. Aproximativ 20 000 de oameni ai muncii din industria cărbunelui din Marea Britanie vor fi concediați în următoarele 18 luni, apreciază ziarul „Financial Times", într-un comentariu privind planurile de raționalizare în vederea creșterii profiturilor a 14 mari mine de cărbune din această țară. În industria carboniferă britanică, numărul oamenilor muncii a scăzut de la 207 000 în anul 1982 la 70 000 în prezent, circa 100 de mine fiind închise.

GUVERNUL FILIPINEZ VA PLĂTI ANUL ACESTA CIRCA 3,4 MILIARDE DOLARI DREPT SERVICIU AL DATORIEI SALE EXTERNE, informează publicația „Business Times", citată de agenția D.P.A. Potrivit datelor oficiale, datoria externă a Filipinelor era, la 31 iulie 1988, de 28,04 miliarde dolari. În anul 1988 au fost plătiți 3,244 miliarde dolari drept serviciu al datoriei (rate scadente plus dobînzi).

NOUL GUVERNATOR GENERAL AL AUSTRALIEI, William George Hayden, a depus joi jurămîntul. El îl înlocuiește pe Ninian Stephen, care deținea această responsabilitate din 1982.

„MOLNIA". În Uniunea Sovietică a fost lansat un nou satelit de telecomunicații de tipul „Molnia", transmite agenția T.A.S.S. Satelitul este destinat retransmiterii programelor de radio și televiziune prin intermediul sistemului „Orbita".

ÎN MAREA BRITANIE, conform datelor prezentate de Direcția guvernamentală pentru recensămîntul populației, circa 200 000 de cetățeni ai țării vor cădea victimă Sindromului imunodeficienței dobîndite (S.I.D.A.) în următorii 30 de ani, în cazul în care evoluția acestei maladii va continua în ritmul actual. Se estimează că în anul 2000 victime ale acestei boli necruțătoare vor cădea circa 100 000 de locuitori ai Marii Britanii.

AUTORITĂȚILE PERUANE au capturat în cadrul unei vaste operațiuni împotriva traficanților de droguri circa 800 de kilograme de cocaină. În schimbul de focuri între oamenii legii și contrabandiști, trei traficanți au fost uciși iar alți 18 arestați. Valoarea drogului capturat se ridică pe piața ilicită la circa 100 milioane dolari.

DANEMARCA A FOST AFECTATĂ DE O FURTUNĂ PUTERNICĂ în ultimele zile. Viteza vîntului a ajuns pînă la 150 kilometri la oră. Regiunea cea mai afectată a fost Juetland, situată în vestul țării, unde mari zone au fost inundate, iar numeroase case au rămas fără acoperișuri.

ATENTAT ÎN CORSICA. Doi membri ai Partidului Adunarea pentru Republică din Franța au fost victimele unui atentat în localitatea corsicană Lucciana, persoane necunoscute deschizînd focul asupra lor. În atentat și-a pierdut viața un activist al partidului, în timp ce candidatul acestei grupări politice în alegerile municipale, Jean François Filippi, a fost grav rănit.

VICTIME ALE INUNDAȚIILOR IN S.U.A. Cel puțin cinci persoane și-au pierdut viața ca urmare a ploilor torențiale căzute în ultimele patru zile în statele Kentucky și Tennessee, unde mii de locuitori au fost evacuați. De asemenea, populația din statele Missouri, Illinois, Indiana, Ohio și Virginia Occidentală a fost avertizată asupra unor posibile inundații, în urma precipitațiilor abundente din ultimul timp.

DIN ACTUALITATEA POLITICĂ

AMERICA CENTRALĂ :

Procesul de pace într-o nouă etapă

„O lovitură de grație dată războiului" — astfel caracterizează președintele nicaraguan Daniel Ortega rezultatele celei de-a patra conferințe centroamericane la nivel înalt, desfășurate la începutul acestei săptămîni la Costa del Sol, în Salvador. „Flacăra pe care președinții din America Centrală au aprins-o la Esquipolas nu s-a stins și nici nu se va stinge" — spunea, la rîndul său, președintele costarican Oscar Arias, pe marginea aceluiași eveniment. Și celelalte aprecieri ale părților s-au distins printr-un ton optimist, rezultatele întîlnirii prezidențiale fiind privite ca un vot de încredere pentru continuarea eforturilor de instaurare a păcii în zonă. În declarația comună, adoptată la încheierea reuniunii, se arată că cei cinci președinți au căzut de acord să se elibereze, în termen de trei luni, un plan de „demobilizare și repatriere sau reașezare volùntară" a forțelor „contras" nicaraguane (care, potrivit agenției Efe, numără circa 13 000 de oameni, inclusiv 11 000 pe teritoriul Hondurasului) și a familiilor acestora. Este adresat, totodată, un apel către „guvernele din regiune și din afara ei", care „în mod deschis sau mascat" acordă sprijin grupărilor armate, să pună capăt acestui sprijin. Operația de repatriere sau reașezare, afirmă documentul, va conta pe colaborarea Organizației Națiunilor Unite. De altfel, secretarul general al O.N.U., Javier Perez de Cuellar, și-a exprimat satisfacția față de „rezultatele încurajatoare" ale conferinței centroamericane la nivel înalt. Într-o declarație dată publicității de purtătorul de cuvînt al Națiunilor Unite, Perez de Cuellar consideră că documentul final al reuniunii reflectă efortul real de a se revitaliza procesul de pace în regiune. Este exprimată, totodată, dorința Națiunilor Unite de a acorda asistența necesară pentru aplicarea celor convenite la nivel înalt în Salvador, inclusiv la alcătuirea unei comisii internaționale de verificare a securității la frontiere.

După părerea observatorilor politici, acordul intervenit se explică prin coincidența pozițiilor nicaraguane și hondurasiene asupra necesității de a se pune capăt existenței forțelor „contras". Prin destrămarea bazelor acestora, Hondurasul speră să se elibereze de o grea povară, care i-a cauzat multiple probleme sociale și de securitate. Președintele Hondurasului, José Azcona, a subliniat și un alt factor, decisiv, al realizării acordului : textul acestuia a fost acceptat de Departamentul de Stat al S.U.A.

La rîndul său, guvernul nicaraguan se angajează să „procedeze la eliberarea deținuților" (în majoritatea lor foști membri ai gărzii somoziste), în conformitate cu concluziile Organizației Statelor Americane (O.S.A.), după care «numai o sută din cei aproximativ 3 500 de foști „gardiști" sînt acuzați de „crime contra umanității"». Pe linia măsurilor de continuare a democratizării în Nicaragua, declarația precizează că, o dată cu reforma legii electorale și legii presei, se va deschide o primă etapă de patru luni pentru a permite partidelor politice să se pregătească în acest sens, și apoi o a doua etapă, de șase luni, dedicată campaniei electorale. Este vorba despre alegerile prezidențiale, parlamentare, municipale și pentru parlamentul centroamerican, prevăzute pentru noiembrie 1990, dar care, potrivit angajamentului asumat de autorități, se vor ține în primul trimestru al anului, cu facilitarea prezenței observatorilor străini, în ambele etape ale procesului politic, îndeosebi a delegaților O.N.U. și ai O.S.A.

Ca și la întîlnirile precedente, observatorii remarcă gradul de disponibilitate demonstrat de Nicaragua, al cărei guvern a aplicat deja, cum se știe, o suită de măsuri pe linia reconcilierii naționale, între care inițierea unor anevoioase tratative cu opoziția armată. În dorința de a se ajunge la înțelegeri reciproc acceptabile, sandiniștii au fost de acord astfel cu un șir de concesii, ceea ce a făcut posibilă încheierea unui acord de încetare provizorie a focului. În schimb, adversarii s-au dovedit „maleabili" doar în momente dificile pentru ei, revenind însă la poziții dure după fiecare flux de ajutoare financiare din S.U.A. În genere, atitudinea lor s-a încadrat în strategia fostei administrații a S.U.A., care de la bun început a văzut în opoziția armată antisandinistă „un factor de presiune ce trebuie sprijinit". Nu e, deci, de mirare că forțele „contras" au refuzat sistematic propunerile sandiniștilor în vederea permanentizării acordului de încetare a focului, pentru ca în cele din urmă să reia, sporadic, ostilitățile. Acum însă, cînd noua administrație americană pare să-și fi schimbat optica, liderii „contras" nu s-au grăbit, cum era de așteptat, să respingă oferta — de fapt o nouă ofertă, ce-i drept, cu mai multe garanții, de integrare în viața politică a țării, alături de alte forțe opoziționiste legale. Prezenți „in corpore" la San Salvador în zilele conferinței, membrii conducerii forțelor „contras" au urmărit îndeaproape desfășurarea lucrărilor, iar doi dintre ei s-au declarat în favoarea reîncadrării în viața politică din Nicaragua, dar „după ce autoritățile sandiniste își îndeplinesc angajamentele semnate".

Unii ziariști prezenți la Costa del Sol au remarcat anumite asimetrii în declarația comună. Astfel, aceasta dedică trei pagini Republicii Nicaragua, dar numai două paragrafe Salvadorului, țară unde se desfășoară un veritabil război civil, soldat în ultimii opt ani cu aproximativ 70 000 de morți. Într-una din fraze — și fără a numi explicit Salvadorul — declarația cheamă mișcările de rezistență armată să se integreze proceselor politice constituționale din fiecare țară ; în alta, toate sectoarele salvadoriene sînt invitate să participe la alegerile prezidențiale prevăzute pentru 19 martie. Nu este însă menționată recenta propunere a mișcării insurecționale din Salvador de a se amîna alegerile cu șase luni, în schimbul angajamentului de a recunoaște ca legitime rezultatele acestora.

În Salvador s-a înregistrat, ce-i drept, o timidă deschidere politică, în urma căreia liderii ai Frontului Democratic Revoluționar (F.D.R., aripa politică a mișcării insurecționale „Frontul Farabundo Marti de Eliberare Națională") s-au întors în țară și a fost creată „Convergența Democratică", organizație ce-și propune să lupte pentru schimbări prin mijloace politice. În același timp însă, conflictul armat din țară continuă, fără să existe indicii că i s-ar putea pune capăt din moment ce condițiile de reconciliere, socotite inacceptabile de către gherilă, nu s-au schimbat.

O situație oarecum asemănătoare o prezintă și Guatemala, unde tentativele de dialog între guvern și alianța forțelor de gherilă au fost suspendate sine die după primele runde, în esență tot din pricina insistenței ca depunerea armelor și integrarea partizanilor în viața politică să fie condiția prealabilă a celorlalți pași pe linia normalizării.

Raportate la litera prevederilor acordului „Esquipolas II", realitățile politico-militare din zonă sînt încă departe de intențiile exprimate în amintita înțelegere. Dar în procesul declanșat prin acordul de pace în America Centrală prezintă importanță nu numai inventarul măsurilor concrete adoptate între timp — deși el rămîne esențial — ci și noua mentalitate, lesne sesizabilă, care socotește posibilă o soluție pașnică și nu abandonează eforturile pentru materializarea ei. Acest lucru s-a văzut cu prisosință și în pregătirea actualei întîlniri, care, deși amînată de multe ori în ultimele șapte luni, s-a ținut în cele din urmă, soldindu-se cu rezultate apreciate drept „spectaculoase" de unii comentatori.

Aceeași comentatori remarcă faptul că aminarea succesivă a datei conferinței, în așteptarea unor definiri din partea noii administrații americane față de procesul de pace din zonă, s-a dovedit o opțiune rezonabilă din cîteva motive. Mai întîi, fiindcă de sprijinirea sau nu a forțelor „contras" de către S.U.A. depindea în foarte mare măsură reușita eforturilor de pace. Apoi, pentru că, cu toate evoluțiile pe linia emancipării, încă nu se poate spune că și-a pierdut total valabilitatea zicala potrivit căreia America Centrală „răcește de fiecare dată cînd strănută Washingtonul".

În fine, după atîtea tergiversări și neîmpliniri, oficialitățile celor cinci țări au ținut să se prezinte la întîlnire cu soluții concrete și de substanță, chiar dacă concertarea lor a cerut timp, întrucît o reuniune fără rezultate palpabile ar fi făcut ca procesul de pacificare să-și diminueze și mai mult credibilitatea, prejudiciindu-se astfel sprijinul internațional, legat și el de rezultatele politice.

Caracterul complex și contradictoriu al evoluțiilor din istmul centroamerican îndreptățește mai mult ca oricînd opinia că, în vederea aplicării hotărîrilor conferinței președinților, a promovării oricăror inițiative în această direcție, trebuie să prevaleze dorința de a se înainta pe terenul unor rezolvări trainice, astfel ca procesul reconcilierii și păcii să devină ireversibil.

Vasile OROS

R. F. GERMANIA :

În perspectiva unor viitoare confruntări electorale

În așteptarea unor consultări electorale comunale sau regionale, mai apropiate ori mai îndepărtate, și a scrutinului parlamentar care urmează să aibă loc cel mai tîrziu în decembrie 1990, partidele politice vest-germane sînt angrenate în pregătiri asidue, preocupate să-și sporească audiența în rîndurile diferitelor sectoare ale opiniei publice.

Partidele care au format în toamna anului 1982 cabinetul de coaliție de la Bonn — respectiv Uniunea creștin-democrată, cu ramura ei bavareză, Uniunea creștin-socială (U.C.D./U.C.S.) și liberal-democrații — îngrijorate de reducerea potențialului lor electoral, își propun „să prezinte mai bine rezultatele activității guvernamentale".

Într-adevăr, după cum se recunoaște oficial, modul cum a administrat guvernul treburile țării este considerat nesatisfăcător de mulți cetățeni vest-germani. Ce-i drept, în acești ani R.F.G. și-a consolidat pozițiile economice. Tot atît de adevărat însă este și faptul că șomajul de durată a devenit un fenomen obișnuit. Dacă cele mai recente prognoze ale Oficiului federal al muncii de la Nürnberg se confirmă, șomajul va crește în 1989 cu 30 000 de persoane, atingînd cifra de 2 280 000. În eventualitatea că ritmul de creștere economică va fi nu de 2 la sută, cum se anticipează, ci de 1 la sută, cum apreciază unii specialiști, rîndurile celor rămași fără slujbe vor spori cu 70 000, ridicînd astfel cifra șomajului.

În bilanțul guvernării, un loc central este atribuit reformei fiscale, motivată ca fiind menită să stimuleze activitatea patronală de investiții și, implicit, să absoarbă o parte a șomajului. Cifrele menționate de oficiul de la Nürnberg demonstrează, indiscutabil, că pe piața muncii nu s-a produs nici o ameliorare. În schimb, prin reforma fiscală s-au rotunjit veniturile celor înstăriți. După cum arată presa vest-germană, ca urmare a reducerii impozitelor, cine realizează un venit de 1 milion de mărci anual economisește din 1990 — cînd intră în vigoare cea de-a treia treaptă și ultima a reformei — 22 500 mărci pe an. Sumă ce echivalează cu venitul anual net al multor muncitori calificați. În schimb, noile impozite introduse pe bunurile de consum, spre a compensa reducerea veniturilor statului în urma degrevărilor fiscale, afectează categorii sociale largi, care trebuie să plătească pentru acoperirea acelorași necesități 10 miliarde de mărci în plus. O poziție discriminatorie, care a favorizat adîncirea decalajelor între bogați și săraci.

Generatoare de mari semne de întrebare este și atitudinea partidelor de guvernămînt în domeniul politicii militare și al obligațiilor impuse de alianța nord-atlantică. Dată fiind starea de spirit a opiniei publice vest-germane, care se pronunță tot mai categoric pentru continuarea eforturilor pe plan internațional în vederea dezarmării, guvernul ar dori să amîne o decizie definitivă privind modernizarea armamentului nuclear după 1990, adică după alegerile parlamentare, spre a evita o confruntare cu alegătorii în această problemă.

Semnificativ pentru ambiguitatea poziției guvernului este și faptul că de la venirea la putere a actualei coaliții cheltuielile militare au crescut, după calculele Partidului social-democrat, de opoziție, cu aproape 10 miliarde mărci, dublul a ceea ce sindicatele au propus pentru soluționarea problemei șomajului. A produs surprindere în rîndul opiniei publice informația difuzată zilele trecute de postul de televiziune „ARD" potrivit căreia guvernul a încredințat firmei vest-germane „Messerschmitt-Bölkow-Blohm" să construiască, în cooperare cu societatea „Martin Marietta" din S.U.A. și cu alte companii producătoare de armament, o rachetă convențională sol-sol, cu rază de acțiune de 500 km. Proiect pentru finanțarea căruia, în ultimii trei ani, au fost alocate 100 milioane de mărci. Sub avalanșa de proteste, venite inclusiv din rîndul liberalilor, autoritățile au anunțat că renunță „pentru moment" la realizarea proiectului.

Pe acest fundal și-au intensificat activitatea grupările de extremă dreaptă, neonaziste, fapt ce preocupă cercuri largi ale opiniei publice. După rezultate relativ modeste în alegeri locale pe teritoriul R.F.G., așa-zisul „Partid republican", condus de fostul SS-ist Franz Schönhuber, a candidat și în Berlinul occidental, în scrutinul de la finele lunii ianuarie, întrunind 7,5 la sută din sufragii și revenindu-i 11 locuri de deputați în dieta orașului (Camera Deputaților). De remarcat că „republicanii" au cîștigat voturi pe seama partidelor coaliției guvernamentale de la Bonn și că, în ciuda protestelor declanșate în R.F.G., ei și-au anunțat intenția de a candida în toate consultările electorale, inclusiv în cea mai apropiată, care va avea loc în landul Hessen la 12 martie.

Spre a calma cît de cît spiritele, Ministerul de Interne de la Bonn a anunțat recent interzicerea organizației neonaziste „Adunarea Națională", condusă de Michael Kühnen, condamnat de cîteva ori pentru depozitarea de arme, maltratarea muncitorilor străini și alte activități inspirate din arsenalul hitlerist.

Pierderile de voturi înregistrate de U.C.D. și P.L.D. în favoarea „republicanilor" au declanșat vii dispute în rîndul celor două grupări guvernamentale asupra orientării de viitor și a tacticilor electorale. Mai puțin afectate, partidele opoziției — social-democrații și ecologiștii — sînt și ele fiecare în parte în căutarea unei linii unitare. P.S.D. nu a reușit, din cauza confruntărilor interne, să definitiveze nou său program. Ecologiștii au dificultăți de alt gen : disensiuni între liderii celor două fracțiuni principale, nereguli în administrarea finanțelor partidului ș.a.

Este tocmai ceea ce unele ziare vest-germane numesc „o structură politică în criză", speculată de grupările extremiste de dreapta. Ca o reacție firească la această evoluție îngrijorătoare, în ultimele zile în numeroase localități din R.F.G. au avut loc ample demonstrații și mitinguri de protest ale forțelor democratice și antifasciste, cerînd interzicerea organizațiilor și grupărilor neonaziste.

Petre STANCESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341. București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66. Tiparul : Combinatul poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360